

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXVIII.

ČÍSLO 1

JANUÁR 2020

Boží hlas

Nový kňaz - Dobrá novina - Poetický večer - Vianoce v charite
Počúvať Boží hlas - 7 tipov na čítanie Biblie - Modlitby za jednotu

Štedrý deň v Charite - dome sv. Vincenta, 24. december 2019, Prievidza

Stávajme sa vnímavými na Boží hlas

Počas celého adventu sme boli citliví na Boží hlas. V prvom rade nás ho učila počúvať Ježišova rodina, Mária a Jozef, ktorí na Božie volanie odpovedali svojou dôverou. Ale boli to aj králi, pastieri a ďalší obyčajní ľudia, ktorí odpovedali na Božie volanie a tým získali výnimočné požehnanie byť s ním.

A o to práve ide. Pri počúvaní Božieho hlasu sa stretávame s Bohom a on nás vedie cestami, ktoré nás privádzajú k dobrodružstvu kresťanského života. A preto je dôležité nájsť si čas a hľadať spôsoby, ktorými ku nám hovorí ten, čo má na všetko odpovede. On sám hľadá spôsoby, ako sa nám prihovoriť. Každého z nás však oslovuje inak.

Tento rok (konkrétne od 1. decembra 2019 do 30. septembra 2020) sme výnimočne pozvaní prežívať „Rok Božieho slova“. Božie slovo je aspoň pre nás, Slovákov, kniha, bez ktorej si nevieme predstaviť naše knižnice. Ale skúsme sa zamyslieť, kedy naposledy sme túto knihu otvorili a prečítali si z nej aspoň kúsok. Je to výzva pre každého z nás, dať si Sväté písmo k posteli a počas nastávajúceho roka sa doň pravidelne začítať.

Otvorme však svoje srdce a stávajme sa citlivými na jeho slovo a jeho hlas aj inými spôsobmi. Verím, že napríklad aj cez tento časopis nás Boh dokáže oslovit’.

Martin Garaj, diakon

Do Prievidze prišiel nový kňaz

Dňa 8. decembra 2019 bol do mesta Prievidza uvedený nový kňaz Jozef Durkot, správca Gréckokatolíckej farnosti Svätých Sedmopočetníkov v Prievidzi. Predtým pôsobil ako kaplán v Bratislavskej gréckokatolíckej farnosti Staré mesto.

S príchodom Jozefa Durkota do Prievidze sa začalo s pravidelným slúžením svätých liturgií vo východnom obrade v Mariánskom kostole v nedeľu o 10:30 hod. Tak tiež ho môžeme vídať koncelebrovať pri našich svätých omšiach a pri vysluhovaní

sviatosti pokánia aj v našom chráme.

Otec Jozef Durkot má 39 rokov. Vyštudoval prírodné vedy v Košiciach, pracoval 7 rokov v Bratislave a následne sa vydal na teologickú dráhu. Posvätnú teológiu študoval 3 roky v Prešove na Gréckokatolíckej bohosloveckej fakulte Prešovskej univerzity a ďalšie 3 roky v pápežskom Medzinárodnom Teologickom Inštitúte (International Theological Institute - ITI) v Trumau v Rakúsku. Vysvätený za kňaza bol 24. novembra 2018.

Tešíme sa na spoluprácu a jednotu vo viere a Eucharistii.

Marek Sabol, farár
Foto: www.grkatba.sk

Spoločne priniesli Dobrú novinu do rodín

Anjeli, pastieri a králi. Takto preoblečené deti z piaristickej školy rozdelené do štyroch skupín chodili koledovať. Zažiť či vidieť ich bolo možné 26. a 27. decembra. Už tradične zbierali peniaze pre Dobrú novinu.

Spomínané štyri skupiny detí pod vedením pátrov piaristov Janka a Michala, pána kaplána Dominika a pána farára Mareka z farského kostola a mladých animátorov navštívili okolo 90 rodín. Svojím programom, ktorý obsahoval veršiky aj koledy, potešili nielen Prievidzu, ale i okolité dediny.

Víkend pred Štedrým dňom si deti pripravili krátku upútavku pred samotným koledovaním v rodinách. Po svätých omšiach vystúpili, zarecitovali i zaspievali. Ľudia mali možnosť zapísať sa, aby k nim mohli koledníci prísť.

Deti sa poctivo pripravovali na koledovanie viacerými nácvikmi, na ktorých sa tiež dozvedeli viac o miestach, kam putujú vykoledované peniaze. Dobrá novina už dlhšiu dobu spolupracuje s diecézou Lodwar v Keni. Tento rok sa v našej farnosti vyzbieralo vyše 6500 € na podporu oblasti Tur-

kana, v ktorej sa nachádza Centrum Jána Pavla II. pre pomoc zdravotne postihnutým. V roku 2019 oslávila Dobrá novina pod záštitou eRka jubilejný 25. ročník. Jej heslo znelo: „Budme požehnaní(m).“ Na otázku, čím bol výnimočný práve tento ročník, odpovedala organizátorka Dobrej noviny v Prievidzi Evka Cagaňová: „Tým, že sme sa spojili farský kostol a piaristi a spoločne sme roznášali dobrú novinu v našej farnosti.“

Mária Pytlová

Poetický večer predstavil Váhu hlbín

Poetický večer v Daddy´s café v Prievidzi 20. decembra 2019 bol posledným z vystúpení, ktoré sa konalo tento rok v štyroch mestách na Slovensku. Mladí hudobníci, skladatelia, speváci a autori poézie (predovšetkým z prievidskeho okresu) spolu so zakladateľkou umeleckého zoskupenia Konverzie Luciou Sekerovou predstavili svoju tvorbu v programe s názvom *Váha hlbín*.

Predstavenie bolo inšpirované skutočným príbehom nádychového potápača Guillaumea Néryho. Prelínala sa v ňom reč rozprávača Guillaumea, ktorý podrobne vysvetľoval jednotlivé fázy hĺbkového potápania na jeden nádych, s básňami, tancom a spevom. Vtiahnutiu divákov do hlbín s využitím ich predstavivosti napomáhala i autorská hudba pod vedením Lukáša Zubaja a svetelné efekty i samotná scéna.

Príbeh potápača a jeho cesty do hlbín oceánu sa prelínal s básňami, ktoré odkrývali hlbiny ľudského života. Mladí umelci tak svojich poslucháčov nenásilným spôsobom viedli k zamysleniu sa nad vlastným životom a povzbudzovali ich k životu v hĺbke vlastného srdca. „*Pre hlbínu, pre jej nevinu... mala tú odvahu ma poňať a už nikdy rovnakého nevydat’.*“ (Tatiana Teslíková: Prolog) Zbierku básní a textov z poetického večera si návštevníci programu mohli zakúpiť za dobrovoľný príspevok.

Projekt Konverzie vychádza z neziskového prostredia, umelci v ňom tvoria bez nároku na honorár. Získané finančné prostried-

ky využívajú na cestovanie, stravu, zabezpečenie techniky. „Usilujeme sa priniesť do umenia na Slovensku hodnoty, ktoré si myslíme, že by malo umenie niesť - dobro, pravdu a krásu,“ hovorí zakladateľka Konverzií Lucia Sekerová, ktorá sa teší i z toho, že v roku 2019 sa im podarilo nahrať i CD, kde sú prezentované ich texty doplnené autorskou hudbou.

Text: Anežka Kútiková
Foto: Lucia Humajová

(Viac info nájdete na: www.piarmusic.sk alebo fb - Konverzie)

Birmovanci napiekli medovníky pre prvoprijímajúcich

Počas dvoch birmovaneckých stretiek napiekli a aj vyzdobili mladí medovníky. Urobili tak v rámci teambuildingu a tiež tým chceli potešiť deti, ktoré sa chystajú na prvé sväté prijímanie. Pán kaplán im počas stretiek pripravil aj chutný spoločný obed. Jedinečne zdobené medovníky sa rozdávali 25. decembra po svätej omši spolu s krátkou básničkou pre potešenie. Medovníčkov bolo dosť, ušlo sa nielen deťom, ale aj dospelým.

Mária Pytlová

Počas Vianoc vládla v charite rodinná atmosféra

Štedrý deň je sviatkom, ktorý sa snažíme tráviť so svojimi najbližšími v atmosfére lásky a domova. Ľudia v núdzi však často túto možnosť nemajú. Aspoň čiastočne sa im ju snažila vynahradiť prievidzská Charita - dom sv. Vincenta.

V tento deň sa v charite zhromaždilo 43 klientov, aby sa tu nasýtilo a prijalo dar pripravený dobrými ľuďmi. V tradičnej vianočnej a harmonickej atmosfére nechýbala modlitba pred jedlom. Slávnostný obed im pripravila rodina Pavlove s pani Izabelou Falatovou a vydával ho riaditeľ charity Milan Petráš s vnúčikom Rikim a jeho kamarátkou Siskou.

Po jedle deti porozdávali núdzným balíčky, ktoré obsahovali ponožky (darovali ich deti, rodičia a učitelia piaristickej školy), koláčiky (do charity ich priniesli dobrosrdeční ľudia) a ovocie a sladkosti (od sponzorov).

Pre všetkých dobrovoľníkov bola najkrajším okamihom chvíľa, keď ich svojou radosťou

a vďačnosťou obdarovali samotní núdzni. Svoje pocity dali najavo úsmevom či objatím. Aj vďaka nim sa tam všetci cítili ako jedna veľká rodina.

Dagmara Pavlove

Výročná správa Ružencového bratstva sv. Bartolomeja vo farnosti Prievidza-mesto za rok 2019

Drahí ruženčiari,

dovoľte mi, aby som vás oboznámil s hodnotením našej činnosti za uplynulý rok 2019. Ružencové bratstvo má nezameniteľnú úlohu vo farnosti v modlitebnej aktivite, pri podpore kňazov a pri premodlení farnosti. Pravidelnou modlitbou členovia bratstva duchovne rastú a sú pripravovaní aktívne sa zúčastňovať na živote vo farnosti.

Chcel by som sa vám všetkým poďakovať za vašu trvalú modlitebnú aktivitu. Zvlášť moja vďaka patrí horliteľom ruží, na pleciach ktorých spočíva starosť o pravidelnú a dôslednú výmenu desiatok i o naplnenie počtu ruže.

Živý, svätý a večný ruženec

V našom ružencovom bratstve máme k 31. 12. 2019 dvanásť ruží živého ruženca. Doposiaľ sa darí udržiavať všetky ruže ako úplné, pri vypadnutí niektorého člena sa v krátkej dobe podarí ružu doplniť.

V živom ruženci evidujeme 239 členov, v svätom ruženci 146 členov a vo večnom ruženci 28 členov.

Podľa stanov sa členovia živého ruženca zúčastňujú na spoločnom mesačnom stretnutí, ktoré sa koná každú prvú nedeľu po prvoneďelnej pobožnosti k Najsvätejšej sviatosti oltárnej. Na stretnutí sa spoločne pomodlíme, pričom modlitbu vedie vždy člen inej ruže. Taktiež blahoželáme jubilantom a ponúkame časopis Ruženec, vydávaný dominikánskym centrom. Hlavným bodom stretnutia po

modlitbe je výmena kartičiek, ktorá sa v našom bratstve od reformy v roku 2012 uskutočňuje spôsobom losovania.

Jubilanti

K okrúhlym jubileám zasielame našim jubilujúcim členom blahoželania ako prejav úcty a lásky spoločenstva. V roku 2019 sme mali 51 jubilantov v živom ruženci a 48 jubilantov vo svätom a večnom ruženci.

Za členov ružencového bratstva sa slúžili v roku 2019 sväté omše - za živých členov každý prvý utorok v mesiaci o 16:30 a za zosnulých každý druhý utorok v mesiaci o 16:30. Obetné dary na týchto sv. omšiach prinášajú každý mesiac členovia inej ruže. V uplynulom roku sme dávali slúžiť aj sväté omše k úcte Duchu Svätého každý tretí utorok v mesiaci. Sväté omše za našich ruženčiarov sa slúžia taktiež v Dominikánskom mariánskom centre v Košiciach.

Služby ružencového bratstva

Okrem základnej modlitby ruženca podľa rozpisu ruže bratstvo zabezpečuje aj pravidelné predmodlievanie ruženca pred svätými omšami doobeda (sv. omša o 12:00) a poobede (sv. omša o 16:30) a v nedeľu doobeda a večer (sv. omša o 9:00 a 18:00). Vždy na prvú sobotu a každý utorok sa konajú Večeradlá modlitby s Pannou Máriou, ktorej jadrom je takisto modlitba sv. ruženca.

Aktivity ružencového bratstva

Duchovná obnova ruženčiarov - už XXIII. ročník - sa konala 13. a 14. septembra vo farskom kostole za účasti cca 70 až 100 veriacich z nášho ružencového bratstva, ale i z iných farností. Jej témou bolo „Obliecť si nového človeka“. Z ďalších duchovných aktivít sme sa zúčastnili na celodennej adorácii na Veľký piatok, konali sme krížové cesty v pôstnom období vo farskom kostole a modlili sme sa deviatnik k Božiemu milosrdenstvu.

V uplynulom roku farský úrad organizoval aj

púť na fatimskú sobotu na Starých Horách od mája do októbra, na ktorej sa zúčastňovali najmä naši členovia. Z mimoprievidzkých aktivít naši ruženčiari chodievajú na krížové cesty do Nitrianskeho Pravna. Mnohí členovia bratstva sa tiež zúčastnili aj rôznych ďalších aktivít na farskej i celoslovenskej úrovni, napr. zájazdu do Novej Bane, ktorý mal veľký úspech.

Finančné hospodárenie

Naše bratstvo má vlastné finančné hospodárenie. Pokladňu za uplynulý rok obetavo viedla pani Markeová a príspevky sčítavali ďalší členovia finančnej komisie - pani Danišová a pani Pogorielová. Bratstvo obdiera časopis Ruženec, ktorý sa poskytuje našim členom na mesačnom stretnutí. Členovia pri odbere časopisu dávajú svoj príspevok na činnosť bratstva, čo je náš hlavný príjem.

Z jednotlivých ruží boli ďalšie príspevky nasledovné: Ruža 1 - 35 €, Ruža 2 - 80 €, Ruža 4 - 45 €, Ruža 5 - 102 €, Ruža 7 - 30 €, Ruža 8 - 110 €, Ruža 9 - 63 €, Ruža 10 - 70 €, Ruža 12 - 30 €. Okrem príspevkov do spoločnej pokladnice Ruža 11 poslala do Televízie Lux 193 € a Ruža 12 na deti z Afriky 55 €. Pani Karaková zo svätého ruženca poskytla 10 € a manželka Malotovci 10 €.

Z vašich príspevkov sme v roku 2019 zaslali na misie 100 €, na Rádio Lumen 100 €, na Televíziu Lux 100 €, na Televíziu Noe 100 € a na prievidskú Charitu - dom sv. Vincenta 100 €. Ďalej poskytujeme finančné prostriedky na kytice pri príležitosti sviatkov našich kňazov a na čistiace prostriedky pri upratovaní kostola. Príjmy a výdavky sú priebežne kontrolované a schvaľované na konci roka radou horliteľov ruží.

Želám vám, drahí ruženčiari, v novom roku 2020 veľa Božieho požehnania a ochranu Matky Božej, pevné zdravie a pokoj v rodinách.

Ing. Konstantin Pogorielov,
horliteľ Ružencového bratstva

Novinky z piaristickej školy

V stredu 27. novembra 2019 absolvovali žiaci 3.G **exkurziu do Bratislavy**. Navštívili tu **Slovenský hydrometeorologický ústav na Kolibe**, kde absolvovali prednášku popredného slovenského klimatológa Jozefa Pechu. Prezreli si i meteorologickú záhradku, kde im bol vysvetlený princíp fungovania prístrojov, pomocou ktorých sa monitorujú a zaznamenávajú hodnoty jednotlivých meteorologických prvkov.

Exkurzia do SHMÚ v Bratislave

Aj tento školský rok sa študenti SOŠ zapojili do **súťaže ZENIT**. Vyučujúcich potešila už vysoká účasť v školskom kole, ktoré absolvovalo 18 študentov. Dôkazom toho, že do školy prichádzajú študovať čoraz kvalitnejší žiaci, sú tohtoroční prváci. Jeden z nich skončil hneď na úvod na 5. mieste.

Keďže doterajšia kategória „webdeveloper“ bola v súťaži zrušená, súťažilo sa iba v kategórii „grafik“. Do krajského kola postúpili dvaja najúspešnejší študenti - **Patrik Mokrý a Slávka Hudecová**. Patrik Mokrý sa aj v krajskom kole umiestnil na prvom mieste a školu bude reprezentovať v celoštátnom kole vo februári 2020.

Vianočný bazár v piaristickej škole

V piatok 6. decembra sa v piaristickej škole konal **Vianočný bazár**, na organizácii ktorého sa podieľali všetci žiaci školy. Návštevníci tu mohli objaviť pestrú zmes kadečoho: okrem ručne vyrábaných vianočných ozdôb a tradičných adventných dobrôt (kapustnica s klobásou a údeným mäsom či punč) mohli ochutnať aj menej známe „Jozefove chleby“, mrkvový koláč bez histamínu a laktózy, bublaninu, vafle či pizzové slimáky. Mohli sa tiež nechať ostriať či učesať, dať sa objasť „objímacím triom“, kúpiť si originálne batikované tričko či ekologickú plátenú tašku s inšpiratívnou potlačou. Výsledkom tejto mikulášskej spolupráce bol výtazok 3 900 €, ktorý bude použitý na finančnú výpomoc

Návšteva študentiek v dome seniorov

rodinám ťažko chorých žiakov našej školy. Tesne pred Vianocami dorazili do školy **výsledky Testovania 5**, ktoré absolvovali žiaci 5. ročníka 20. novembra 2019. Testovaní boli z predmetov matematika a slovenský jazyk a literatúra. V oboch zložkách dosiahli lepšie výsledky, ako bol celoslovenský priemer (v matematike bol celoslovenský priemer 63,4 %, v piaristickej škole 72,8 %; v slovenčine bol celoslovenský priemer 64,8 %, v piaristickej škole 76,9 %). Našlo sa medzi nimi dokonca i niekoľko „stopercentných“.

V decembri si študentky prvého ročníka SOŠ v odbore učiteľstvo pre materské školy a vychovávateľstvo nacvičili **predstavenie o Popoluške**. Predviedli ho nielen deťom v piaristickej škôlke, ale aj klientom domu seniorov. Priniesli tak radosť rozmanitým vekovým kategóriám.

V posledný školský predvianočný deň potešili v piaristickej škole nielen učitelia študentov (tým, že sa už neučilo), ale i študenti učiteľov. Po príchode do zborovne ich čakala **kolednícka skupinka**,

ktorá im priblížila udalosti Ježišovho narodenia spestrené hrou na hudobné nástroje a spievaním kolied. Študenti sa potom prešli i po všetkých triedach školy, aby priniesli radostnú zvesť všetkým jej žiakom.

-ph-

Kolednícka skupina potešila učiteľov i žiakov

Poďakovanie Danky Cigliéniovej, študentky piaristického gymnázia, ktorá sa už takmer rok lieči z leukémie:

Vážená pani riaditeľka, drahý pán zástupca, milí pátri, učitelia a žiaci!

Týmto by som sa Vám chcela veľmi pekne poďakovať za modlitby, podporu a pomoc, ktorej sa mi počas tohto roka od Vás dostalo. Ďakujem aj za finančnú pomoc mojej rodine; toto obdobie nie je pre ňu ľahké.

Chcem sa poďakovať aj mojim skvelým spolužiakom za to, že na mňa celý rok mysleli a chodili sa za mňa modliť do kaplnky. A nakoniec by som chcela poďakovať mojej úžasnej rodine a mojim súrodencom, že to bezo mňa a hlavne maminy doma zvládali, a aj keď im nebolo najľahšie, snažili sa byť pri mne optimistickí a vyčarovať mi úsmev na tvári.

Všetkým Vám patrí obrovské ďakujem a dúfam, že sa čoskoro uvidíme v škole. S práním všetkého dobrého do Nového roka

Danka

Misionár milosrdenstva navštívil Slovensko

Mnohí z vás už asi počuli o misionároch milosrdenstva, vyslaných pápežom Františkom vo Svätom roku Božieho milosrdenstva 2016 a doplnených v roku 2019. Už vyše tisíc kňazov z celého sveta bolo poverených sprostredkovať veriacim osobitným spôsobom Božie milosrdenstvo prostredníctvom kazateľskej činnosti a vysluhovaním sviatosti zmierenia.

Misionári milosrdenstva majú za úlohu „ohlasovať radosť z odpustenia“ a bola im udelená právomoc odpúšťať tresty za hriechy, ktoré podľa kánonického práva za normálnych okolností prináležia iba Svätej stolici.

Možno niektorí nevedia, že na Slovensku máme až ôsmich misionárov milosrdenstva. A tiež k nám každoročne prichádza aj misionár - otec James Manjackal z Indie. Tento kňaz vykonáva svoje poverenie veľmi obetavo. V rámci svojich evanjelizačných ciest navštívil už viac ako 86 krajín celého sveta. Napriek tomu, že je niekoľko rokov na invalidnom vozíku, pokračuje vo svojej misijnej činnosti ďalej.

V novembri sa približne desiatka veriacich z našej farnosti zúčastnila 3-dňovej duchovnej obnovy s otcom Jamesom v Hlohovci spolu s cca 2 000 veriacimi zo Slovenska, Čiech aj okolitých štátov. Tieto obnovy v ostatných rokoch úspešne organizujú naši českí priatelia z nadačného fondu Credo. Je to veľmi milé a povzbudivé, keď sa českí a slovenskí veriaci spoločne modlia a chvália Pána. A naozaj, aj tento rok organizáciu zvládli na jednotku.

Tri dni duchovnej obnovy sa niesli v úžasnej atmosfére lásky, odpustenia a radosti. Prednášky sa striedali s modlitbami za uzdravenie. Chválili sme Pána a takmer polovica z prítomných (cca 700) prijala sviatosť zmierenia. Veľká vďaka mnohým kňazom, ktorí obetavo spovedali hodiny a hodiny počas troch dní.

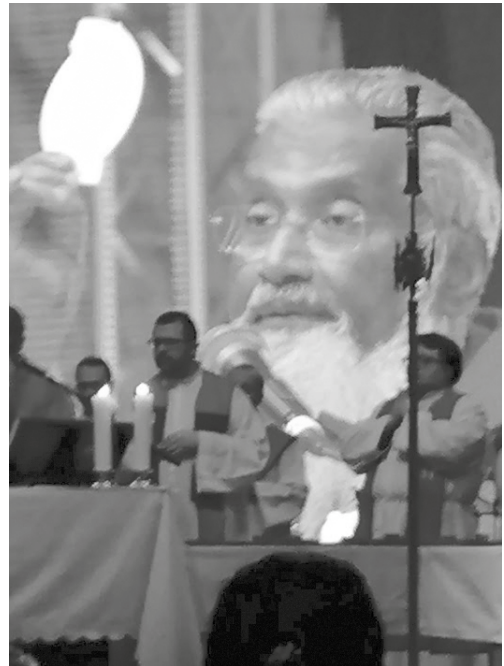
Otec James stále opakoval, aby sme nezabudli, že Božia vôľa pre každého z nás je svätosť. A keď o niečom rozhodujeme, musíme si vždy položiť otázku, či je to dobré pre našu svätosť. Veľa nám ká-

zal o Eucharistii a Duchu Svätom. Hovoril tiež o dôležitosti odpustenia a zmierenia s ľuďmi, ktorým sme ublížili. Ved' aj Pán prichádza so svojím milosrdenstvom a vo sviatosti zmierenia nám odpúšťa.

Duchovná obnova s otcom Jamesom bola pre nás veľkým povzbudením vo viere. Zúčastnilo sa jej veľa rodín s deťmi, ale i muži a mládež. Ak ju chcete zažiť i vy, otec James zavíta 14. - 16. 2. 2020 do Brezna (duchovná obnova pre manželov a snúbencov) a 29. - 31. 5. 2020 do Košíc. Registrácia účastníkov bude možná na www.otecjames.cz.

Text: Elena Cagaňová

Foto: Terézia Pažická

Pastoračná štatistika vo Farnosti sv. Bartolomeja, Prievidza - mesto

	rok 2019	rok 2018	rok 2017
Sviatosť krstu	130	176	127
chlapci	64	87	65
dievčatá	66	89	62
- do 1 roka	107	133	97
- od 1 - 7 rokov	8	20	19
- od 7 - 14 rokov	9	13	10
- nad 14 rokov	6	10	1
rodičia cirkevne sobášení	87	97	53
rodičia bez sviatostného manželstva	43	79	74
Prvé sväté prijímanie	127	123	112
chlapci	Fk: 46, Pk: 21	Fk: 43, Pk: 13	Fk: 50, Pk: 10
dievčatá	Fk: 50, Pk: 10	Fk: 52, Pk: 15	Fk: 47, Pk: 5
Sviatosť birmovania	68	60	62
Sviatosť manželstva	44	46	61
Pohreby	149	165	171
muži	82	72	84
ženy	67	93	87
zaopatrených	75	86	108
nezaopatrených	74	79	63

Sväté omše v Prievidzi

Kostol	Pondelok až piatok	Sobota	Nedeľa a prikázany sviatok v deň voľna	Prikázaný sviatok v pracovný deň
Farský Kostol sv. Bartolomeja Prievidza - mesto, Pribinovo námestie, www.farapd.sk	12:00 16:30	06:00 16:30	07:30 09:00 10:30 18:00	06:00 12:00 16:30
Kostol Najsvätejšej Trojice Kláštor piaristov, Námestie piaristov, www.piaristi.sk	06:30 18:30	06:30 18:30	06:30 09:30 11:00	06:30 18:30
Farský Kostol sv. Terézie z Lisieux Zapotôčky, Ul. J. Fándlyho, www.zapotocky.sk	07:00 (ut, št, pia) 17:30	08:00 17:30	08:00 10:00 vešpery 18:30 19:00	07:00 17:30 19:00
Kostol Nanebovza- tia Panny Márie Mariánska ul., cintorín	-	-	09:00 rím. kat. 10:30 gr. kat.	17:30

V prvý štvrtok a piatok v mesiaci omša o 6:00 vo farskom Kostole sv. Bartolomeja.

Stručný prehľad hospodárenia (finančných tokov)

farnosti Prievidza - mesto za rok 2019

PRÍJMY v EUR	269 772,99
A) Pravidelné príjmy	32 766,98
• Zvonček - pokladničky (+ jasličky)	27 146,98
• Dary (pri omšiach a osobne odovzdané)	5 620,00
B) Ostatné príjmy	56 401,26
• Predaj periodík (Katolícke noviny)	3 673,03
• Predaj Bartolomej	5 392,14
• Prenájom (mesto, SWAN, dividendy z hory)	10 493,00
• Prenájom budovy Hviezdoslavova č. 2	36 843,09
C) Mimoriadne príjmy	168 401,49
• Dotácia Mesto Prievidza	3 000,00
• Dotácia Ministerstvo kultúry	6 000,00
• Ofery (farské + mariánska)	4 901,63
• Predaj objektu charity Bzovík - 5. splátka	10 000,00
• Splátky fara Handlová	19 000,00
• Mesto Prievidza - predaj	28 571,40
• Správa ciest - predaj	96 935,46
D) Zbierky určené mimo farnosť (misie...)	12 196,26
VÝDAJE v EUR	97 531,54
A) Pravidelné výdaje - fara	9 341,45
• Kancelária, údržba budovy, služby...	3 996,80
• Mzda (rehoľná sestra - kancelária)	1 845,00
• Energie (plyn, elektrina, voda)	3 499,65
Pravidelné výdaje - kostoly	16 380,05
• Elektrická energia	7 005,56
• Predmetné zabezpečenie liturgie	1 067,00
• Personálne zabezpečenie liturgie	6 070,00
• Vedľajšie náklady (voda, ochrana, telefóny...)	2 237,49
B) Ostatné výdaje	25 036,78
• Nákup periodík (Katolícke noviny)	1 900,39
• Tlač Bartolomej	6 175,20
• Ostatné (banka, poisťné, farský deň...)	849,93
• Hviezdoslavova 2 (energie, mzdy, daň...)	16 111,26
C) Mimoriadne výdavky	34 577,00
• Náklady na Mariánsku púť	3 830,00
• Projekt „Fara“	2 000,00
• Prieskumy a práce na Mariánskom kostole	700,00
• Hrobové miesta	760,00
• Rekonštrukcia sochy sv. Bartolomeja	7 800,00
• Odvodnenie Mariánskeho kostola	6 180,00
• Hydrogeologický prieskum Mariánsky kostol	1 308,00
• Reštaurovanie oltára	7 600,00
• Organ - farský kostol	4 399,00
D) Odvedené zbierky (mládež, seminár, misie....)	12 196,26

Rozdiel príjmy - výdavky: + 172 241,45

Stav: pokladňa: 14,23

Viazanosť:

účet: 145 942,25

charitatívne účely: 50 000,00

cenné papiere: 50 000,00

Fond údržby Hviezdoslavova: 40 000,00

zostatok pôžičky Handl.: 18 700,00

Stručný prehľad hospodárenia (finančných tokov)

piaristického Kostola Najsvätejšej Trojice a Nanebovzatia Panny Márie za rok 2019

PRÍJMY	v EUR
A) Pravidelné príjmy	11 718
• Zvonček - pokladničky (+ jasličky)	10 968
• Dary	750
B) Ostatné príjmy	612
• Predaj periodík (Katolícke noviny + časopisy)	612
C) Mimoriadne príjmy	22 335
• Ofery	15 835
• Dotácie od MK SR	6 500
D) Zbierky určené mimo farnosť (misie...)	7 740
E) Charita (jar + jeseň)	2141
VÝDAJE	v EUR
A) Pravidelné výdaje - kostol	16 094
• Elektrická energia	4 454
• Údržba a bežné opravy	3 580
• Predmetné zabezpečenie liturgie	1 370
• Personálne zabezpečenie liturgie	6 690
B) Ostatné výdaje	10 387
• Nákup periodík (Katolícke noviny + časopisy)	612
• Ostatné (poplatky, poisťné, zabezpečenie)	3 545
• Prevádzka kostola (bežné výdavky)	1 950
• Ostatné výdavky	4 280
C) Mimoriadne výdaje (rekonštrukcie a reštaurovanie)	7 945
D) Odvedené zbierky (mládež, seminár, misie....)	7 740
E) Charita (jar + jeseň)	2 141
Rozdiel príjmy - výdavky: + 239	Stav pokladňa + účet: 56 784

Oznámenie dňa Veľkej noci

Milí bratia a sestry,
 Pánova sláva sa nám zjavila a vždy sa bude zjavovať medzi nami, až kým on sám nepríde. V rytmoch a striedaní času si pripomínáme a prežívame tajomstvá spásy. Centrom celého liturgického roka je posvätné Trojdnie ukrižovaného, pochovaného a vzkrieseného Pána, ktoré vrcholí v nedeľu na Veľkú noc - v tomto roku **12. apríla**. V každú nedeľu, ktorá je Veľkou nocou týždňa, svätá Cirkev sprítomňuje túto veľkú udalosť spásy, v ktorej Kristus premohol hriech a smrť.

Z Veľkej noci pramenia všetky sväté dni: začiatok Pôstneho obdobia - Popolcová streda 26. februára, Nanebovstúpenie Pána 21. mája, Zoslanie Ducha Svätého 31. mája, Prvá adventná nedeľa 29. novembra. Aj na sviatky svätej Božej Matky, apoštolov a svätých i pri Spomienke na všetkých verných zosnulých Cirkiev putujúca na zemi ohlasuje Veľkú noc svojho Pána. Kristovi, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde, Pánovi času a dejín neprestajná chvála na veky vekov. Amen.

Direktórium 2020, Vydavateľstvo SSV

Zároveň oznamujeme, že Necpalské hody sa budú konať ako zvyčajne na slávnosť Nedele Dobrého Pastiera, tento rok 3. mája. V tento istý deň bude i prvé sväté prijímanie u piaristov. Vo farnosti Prievidza - Zapotôčky bude prvé sväté prijímanie 10. mája, vo farnosti Prievidza - mesto 17. mája. Sviatosť birmovania bude v našom meste udelená 24. mája. Prievidzská púť na Mariánskom vršku je naplánovaná na 15. a 16. augusta. Do Svätej zeme bude naša farnosť putovať 14. až 21. októbra 2020.

Marek Sabol, farár

Počut' Boží hlas neznamená zachytávať zvuk ušami

„Čím väčšie ticho, tým lepší príjem,“ tvrdí hovorca Konferencie biskupov Slovenska, kňaz Martin Kramara. V našom rozhovore sme sa ho spýtali na Božie slovo a prehováranie Boha k ľuďom.

▪ **Je pre nás dôležité počut' Boží hlas. Potrebujeme jeho navigáciu. Ako ju však hľadať?**

Pozerať sa na Krista. To je asi najlepší recept. Boh sa stal človekom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi. V Kristovi vidíme ten najlepší vzor hodný nasledovania. Mohli by sme povedať, že Kristus je mierou človeka. Ak chcem vedieť, kadiaľ ísť a akým spôsobom, treba hľadiť na neho. Bez neho strácame mieru aj správny smer. Myslím si, že keby sme sa denno-denne snažili hľadiť na Krista v modlitbe, v adorácii..., mali by sme tú najlepšiu „navigáciu“.

▪ **Ako môžeme vedieť, že je to skutočne Boh, kto rozpráva?**

V prvom rade treba povedať, že počúvať Boží hlas neznamená zachytávať zvuk ušami. Lebo kto začne počut' hlasy, veľmi pravdepodobne má problém - skôr psychologického než duchovného charakteru. Počúvať treba myslou a srdcom. Ale i tu je dôležité, aby sme nepočúvali to, čo chceme sami sebe nahovoriť. Je veľa takýchto autosugescií, keď ľudia sami seba presvedčia, že im bolo čosi prikázané, zjavené.

Tu treba, aby sa človek v prvom rade cítil Bohom i ľuďmi milovaný, aby dospel k správne seba prijatiu a vnútornému pokoji. V tejto vnútornej zrelosti potom

možno zasa vyvinúť úsilie, aby v nás Kristus rástol a aby nás ubúdalo; to znamená brzdiť vlastné ego a zväčšovať priestor pre Boha. Tak narastá aj schopnosť rozoznať Božiu vôľu od svojej vlastnej a tiež od napĺňania očakávaní druhých.

▪ **Ak máme byť schopní rozoznať Boží hlas, musíme Bohu patriť. Myslíte si, že je v dnešnom svete pre ľudí ťažké Bohu sa odovzdať?**

Nemožno sa darovať, kým sa človek neprijme. A keď sa prijme, potom treba využívať prostriedky (napríklad pôst, modlitbu, skutky kresťanskej lásky), aby sme sa stávali skutočne slobodnými. Lebo ak existujú veci, ktorých sa nedokážeme vzdať, tak v skutočnosti nevlastníme my ich, ale ony nás. A ak nás niečo vlastní, je ťažké sa Bohu odovzdať.

Vždy to bolo svojím spôsobom ťažké, nielen v dnešnom svete. Ale stále existujú účinné prostriedky, prostredníctvom ktorých sa s tým možno popasovať.

▪ **Ako môže Boh prehovárať k ľuďom?** Boh k nám hovorí, samozrejme, v Božom slove, vo Svätom písme, ale aj skrze svoje stvorenie. Ved' „nebesia rozprávajú o sláve Boha a obloha hlása dielo jeho rúk. Deň dňu o tom podáva správu, a noc noci to dáva na známosť. Nie sú to slová, nie je to reč, ktorá by sa dala počuť.“ A predsa, „...po celej zeme rozlieha sa

ich hlas, a ich slová až po končiny sveta.“ (Žalm 19). Kto chce, nachádza Boží hlas a jeho stopy všade navôkol. Kto nechce, nevidí a nepočuje.

▪ **Je potrebné správne sa naučiť počúvať Boha?**

Boha treba počúvať viac ako ľudí, samozrejme. Len naozaj dôležité je to slovíčko „správne“. Aby sme nepočúvali svoje vlastné priania či neskláňali sa pred záujmami druhých ľudí a nevyhlasovali to za Boží hlas.

▪ **Vy ste „hlasom“ Konferencie biskupov Slovenska od roku 2014. Aký význam má Boží hlas vo vašom živote a vašej práci? Je pre vás ťažké počúvať ho?**

Božie slovo sa snažím vnímať tak v modlitbe, ako aj v každodennej liturgii. Okrem toho ako kňaz, ktorý zložil sľub poslušnosti do rúk biskupa, vnímam práve biskupov ako tých, skrze ktorých k nám hovorí Boh. Kto vás počúva, mňa počúva - to poznáme aj zo Svätého písma. Usilujem sa dobre počúvať. Veľa sa pýtam. A keď si neviem rady, prosím o ňu práve biskupov. Kto ochotne a s otvoreným srdcom počúva biskupov, a samozrejme, rímskeho biskupa, Svätého Otca, je na dobrej ceste. O tom som presvedčený a veľmi to odporúčam.

▪ **Spomínate si, kedy ste Boha začuli po prvý raz? Kedy ste sa rozhodli počúvať ho a vydať sa na cestu?**

Nikdy som nepočul žiadny hlas vo fyzikom zmysle. Vo vnútornom uvažovaní a modlitbe sa však Boha snažím vnímať od svojich stredoškolských čias, ak si dobre spomínam. V tom období sa vo mne zrodila aj túžba po kňazstve.

▪ **Kedy počujete Boha najintenzívnejšie? V tichu. Čím väčšie ticho, tým lepší „príjem“.** Samozrejme, nejde len o ticho vonkajšieho prostredia. Môžem ujsť do hôr a nájsť tam priam fantastické ticho. Ak si však zabudnem vyložiť mobil, ani to mi nepomôže. Až keď sa oslobodím od množstva podnetov, „rušivých frekven-

cií“, ktoré sa na mňa valia zo všetkých strán, vtedy nastáva najlepší okamih na modlitbu a skrze ňu aj na počúvanie Božieho slova.

▪ **Od Prvej adventnej nedele (1. decembra 2019) až do sviatku sv. Hieronyma (30. septembra 2020) slávime Rok Božieho slova. Súvisia s tým aj nejaké mimoriadne aktivity, ktoré odporúčajú otcovia biskupi?**

Zaujímavosťou je práve to, že sa neodporúčajú nijaké mimoriadne aktivity, ale sústredený návrat k tomu, čo je stále k dispozícii. Pretože práve to je neraz problém: že nejaké mimoriadne obdobie sa skončí, mimoriadne podnety sa vyčerpajú alebo završia a ľudia sa vrátia „do starých kolají“. O pár týždňov zabudnú, že niečo mimoriadne bolo. Lebo zas príde odinakiaľ čosi mimoriadne, čosi nové, čosi iné.

Pri Božom slove je potrebné práve to, aby bolo súčasťou riadneho (ak chcete bežného, obyčajného) života. Toto treba prehľbit, upevniť. Nedeľná liturgia, denná modlitba, pravidelné čítanie. Treba si niečo dostupné vybrať a urobiť to pravidelnou súčasťou našej každodennosti - tak ako čítame obľúbený web, tak ako ktosi pravidelne otvára sociálne siete... Treba si obľúbiť napríklad nejakú aplikáciu s čítaniami, meditáciami, modlitbami, atď.

Kedysi sa nám o takýchto možnostiach ani nespívalo. Kto chcel čítať, musel so sebou nosiť knihu Svätého písma alebo povedzme evanjelií. Brali sme si so sebou Písmo, aj keď to bolo nepraktické, ba i fyzicky náročné. Ale možno práve vďaka tomu sme aj čítali. Dnes je to oveľa ľahšie, ale menej sa nám chce. Rok Božieho slova je príležitosťou siahnuť po tom, čo je k dispozícii, a urobiť to súčasťou „obyčajného“ života.

Ďakujem za rozhovor!
Bea Juríčková

Počut' Boží hlas

Kedysi mi spolužiačka do pamätníka napísala slová: „Ak vy hovoríte k Bohu, modlite sa, ak Boh hovorí k vám, ste schizofrenik! PS: Šo schizofréniou nikdy nie si sám...“ Priznám sa, že som ich veľmi nepochopila. Že sa modlím, to bolo o mne v triede všeobecne známe aj bez toho, že by som o tom hovorila. Myslia si teda o mne, že som schizofrenik, lebo verím niečomu, čo nejestvuje?

Keď niekto začne hovoriť o Božom hlase či zjaveniach, ľudia v jeho okolí zvyčajne spozornejú. Nepreskočilo mu náhodou? Počut' Boží hlas - to sa považuje za čosi vrcholne nereálne, v lepšom prípade za zázračné. Ved' napokon i v procese blahorečenia a neskôr svätorečenia sestry Faustíny, ktorej sa zjavoval Pán Ježiš, zohral významnú úlohu najmä fakt, že jej spovedník ju dal vyšetriť psychiatrovi, ktorý vyhlásil, že je duševne zdravá. Že by trpela schizofréniou alebo čímisi iným, to si už potom nikto nemohol dovoliť tvrdiť.

Vnímovosť na Boží hlas

„Svätí ľudia sú však svätí ľudia, to je iná kapitola, to sa nás netýka,“ môžeme si pomyslieť skepticky a tým už vopred zavrhnúť to, čo má byť súčasťou života každého jedného z nás. Vnímovosť na Boží hlas. Možno nie v takej podobe, v akej ho bolo dané vnímať sestre Faustíne či iným mystikom... Boh sa však prihovára každému jednému z nás. A tým, že ho ani len netúžime počut', už zahadzujeme prvý krok vedúci k šanci, že ho aj reálne začujeme. Tá túžba... To musí byť to prvé, čo je v nás.

Túžba počut' viac

Vždy sa mi páči, ako páter Janko na detskej svätej omši vysvetľuje deťom sviatosť krstu. Keď o nej hovorí, opakovane im zdôrazňuje slová, ktoré v okamihu krstu zazneli nad Ježišom: „Toto je môj milovaný syn, v ktorom má zaľubenie.“ (Mt 3, 17) A hovorí im: „Presne tieto slová odzneli v okamihu krstu aj nad vami! Ty si môj milovaný syn, ty si moja milovaná dcéra, ktorého / ktorú mám rád!“ A sú to ozaj tie najúžasnejšie slová, aké môžeme na začiatku svojho pozemského

ho života z úst nášho Nebeského Otca počut'. Je však veľká škoda, keď zostaneme len pri nich, keď už nehľadáme nič viac. Ba postupne na ne aj úplne zabudneme. Max Kašparů výstižne hovorí, že naša viera musí rásť spolu s nami. Podobne ako topanky. Ak si stále budeme nechávať len tie detské, začnú nás tlačiť - a napokon ich, aby sme získali „volnosť“, odhodíme. Ak v nás nerastie naša viera, skončí podobne. Najskôr nás omína a potom ju odhodíme ako čosi nepotrebné. No práve túžba začuť „čosi viac“ nám bráni to urobiť, práve túžba začuť čosi viac pomáha našej viere rásť.

Originál, ktorý chce byť svätý

Ako napomôcť tejto túžbe, aby sa naplnila? Na to nám dáva odpoveď práve Cirkev so všetkým tým, čo nám ponúka. Nemusíme sa stať kópiou svätej sestry Faustíny, aby sme to dosiahli - pokojne môžeme zostať tým originálom, tou predstavou, ktorú si Boh vo svojej mysli vytvoril o nás. Musíme však byť **originálom, ktorý...**

... sa nedá zahltiť množstvom informácií, rýchlym životným tempom a stresom tak, že si už nenachádza čas na modlitbu, ticho a Boha. Ak sme neustále zaplavení vonkajšími podnetmi, nemôžeme sa čudovať, že strácame citlivosť na tie vnútorné.

... **pravidelne číta Božie slovo.** Práve Božie slovo je tým Božím hlasom, ktorý môžeme vnímať i fyzicky svojimi zmyslami - zrakom, keď ho čítame; sluchom, keď ho počujeme; hmatom, keď sa dotýkame stránok, na ktoré bolo zapísané... Ale najmä otvoreným srdcom, keď ho nechávame do seba vstúpiť. A verte mi - čím viac ho čítame, tým zreteľnejšie k nám hovorí, tým

viac sa stáva súčasťou nášho života, tým trefnejšie nám dokáže poradiť v našich životných situáciách.

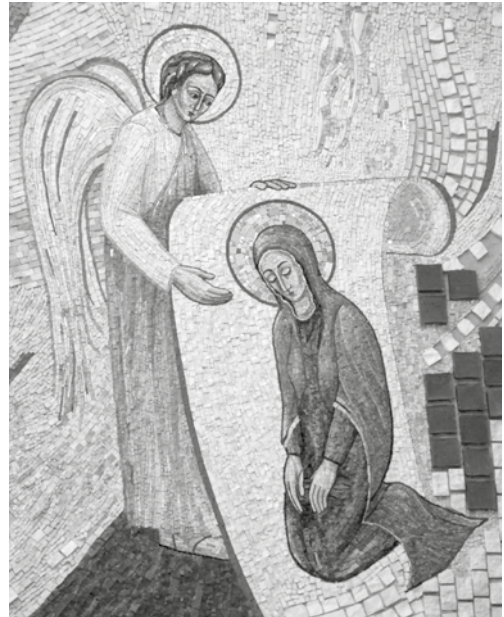
... počúva Ducha Svätého a dáva sa ním viesť. A ako človek vie, že ho v jeho činoch vedie Duch Svätý? No predsa podľa toho, či sa v jeho živote prejavuje ovocie Ducha: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť... (porov. Gal 5, 22 - 23) Zázraky vie robiť aj diabol, takže tie smerodajné nie sú. Kto však v sebe nosí ovocie Ducha Svätého, môže si byť istý, že je na správnej ceste.

...žije sviatostným životom a pravidelne prijíma Eucharistiu. Kto prijíma Eucharistiu, necháva v sebe pôsobiť Krista a postupne sa premieňa na jeho obraz (porov. 2 Kor 3, 18). Čím viac mu je podobný, tým zreteľnejšie dokáže v sebe rozlíšiť hlas Otca, s ktorým sa aj Ježiš počas svojho pozemského putovania v modlitbe často rozprával.

... napodobňuje Máriu. Práve Mária bola tou, ktorá dokázala najpozornejšie počúvať Boží hlas. Jedna mozaika slovinského umelca Marka Rupnika znázorňuje Máriu takú sústredenú na Slovo, až sa v nej stáva telom - svojím pozorným počúvaním Slovo v sebe doslova „tká“. I my by sme Božie slovo mali do seba prijať a pre svet ho zviditeľniť rovnako ako ona. Jej poslušné a odovzdané „áno“ opakované za každých okolností má byť vzorom aj pre nás - najmä vtedy, ak sme tými, ktorí chcú kráčať viac po Božích ako tých svojich ľudských, nedokonalých cestách.

Trpíme teda schizofréniou, ak počujeme Boží hlas? Verím tomu, že ak sa v nás spája túžba milovať Boha nadovšetko (a teda nenechať si ujsť ani jedno jeho slovo) s priestorom určeným na modlitbu a ticho, s pravidelným čítaním Písma, snahou byť vnímavým na vanutia Ducha, pravidelným prijímaním sviatostí a opakovaním Máriinho áno, schizofrénia to nie je. Hoci sa aj tých podmienok zdá byť na prvý pohľad príliš veľa. No ich dodržanie za to počutie (vnímanie) Božieho hlasu v nás isto stojí.

Petra Humajová

Popis mozaiky (detail Zvestovania v kaplnke Redemptoris Mater vo Vatikáne):

Na mozaike je Mária zobrazená ako otvorený zvitok knihy, ktorý roztvára anjel. Má zatvorené oči a je v postoji počúvania. Je úplne sústredená na Slovo. Preto očami nevpušťa do svojej mysle žiadne iné podnety. Efrém Sýrsky, ktorý nadviazal na tradíciu, ktorá má pôvod v Egypte, hovorí, že Mária bola zatienená Duchom Svätým skrze ucho. Anjel Gabriel má preto ruku presne vo výške Máriinho ucha. V tomto geste je symbolicky naznačené zvestovanie a tajomné vtelenie Boha v tele ženy - matky Márie. Mária toľko a tak pozorne počúvala Božie Slovo, až ho začala v sebe nosiť. Doslova ho „utkala“. Ona, s rukami položenými na lone, drží červenú niť tela Slova, ktoré sa stalo telom. Starobylá tradícia často zobrazovala Máriu ako tká, aby tým naznačila, že Božia Matka „utkala“ telo Slova. Slovo je Boží Syn a Mária ho predstavuje svetu.

(Zdroj: www.narodnestretnutiemladeze.sk)

Neumlčme Boží hlas v nás

Liturgicky sme už vstúpili do Cezročného obdobia, ktoré o niekoľko týždňov preruší Pôstne a Veľkonočné obdobie. Prvá nedeľa obdobia „cez rok“ sa slávi ako sviatok Krstu Krista Pána. Touto udalosťou sa začína Ježišovo verejné účinkovanie a my ideme postupne nedeľu za nedeľou spoznávať, čo Ježiš učil a konal.

Prvé kroky Ježišovho verejného pôsobenia smerujú k Jordánu, kde sa postaví do radu hriešnikov. Oni okrem vyznania svojich hriechov vyjadrujú túžbu zbaviť sa ich. Tu Ježiš začína svoje pravé poslanie „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov“. Začína ich zachraňovať tým, že sa k nim nespráva nadradene, ale ide medzi nich a dáva sa Jánovi pokrstiť ako jeden z nich. Práve na tomto mieste zaznieva Boží hlas.

Syn je ako Otec

Ak je to pravda, že Syn je ako Otec, tak potom je Boh úplne odlišný od toho, ako si ho bežne predstavovali ľudia. Kto by si Boha predstavil v zástupe s hriešnikmi, poníženého a solidárneho s ich životmi? Toto je presne tá tvár Boha, obraz toho, ktorého nikto nikdy nevidel, ale ktorý práve v tejto chvíli ukazuje svoju pravú tvár.

Ježiš v Galilei strávil tridsať rokov. Ako dieťa sa hral s kamarátmi, pomáhal v domácnosti, chodil do synagógy. Možno si to naozaj nevieme predstaviť, že Boh kopal zem, rezal drevo a staval domy. Tým Ježiš prejavuje Otcovu sympatiu k človeku, prichádza k nemu a ľudský hriech berie na svoje plecia. Hriech vstúpil do sveta preto, že človek chcel byť ako Boh a záchrana prichádza tým, že Boh chce byť ako človek.

Keď zaznel Boží hlas...

Ochota darovať svoj život za záchranu ľudských bratov dojíma Otca a hlasom Ducha mu vyjadruje svoje zaľúbenie. Celý význam Ježišovho krstu, to, že niesol „všetku spravodlivosť“, sa stáva zjavným až na križi: krst je prijatím smrti za

hriechy ľudstva a hlas pri krste: „Toto je môj milovaný Syn“ je poukazom na zmŕtvychvstanie. Takto sa vysvetľuje aj to, prečo je v Ježišových rečiach slovo „krst“ označením jeho vlastnej smrti (porov. Mk 10,38; Lk 12,50).

Všetky štyri evanjeliá nám, i keď rozličným spôsobom, podávajú správu, že keď Ježiš vystúpil z vody, nebo sa „roztrhlo“ („otvorilo“), zostúpil naňho Duch „ako holubica“ a zaznel pritom hlas z neba, ktorý podľa Marka a Lukáša oslovil Ježiša: „Ty si...“; podľa Matúša povedal o ňom: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“

Milost' krstu a Boží hlas v nás

Väčšina z nás bola pokrstená už veľmi dávno, najmä ešte ako deti. Viac o krste takmer nehovoríme napriek tomu, že nás k tomu vyzýva aj pápež František a pripomína nám, aby sme všetci poznali dátum svojho krstu.

Keď svätý Pavol nazýva pokrstených „svätými“, nemyslí tým, že boli dokonalí. Sú svätí, lebo sú posvätení Kristovou svätosťou. Aj krst samotný napriek všetkej vznešenosti a významu málo pomôže, ak ho človek nebude rozvíjať. Prvým krokom môže byť prečítať si, čo o krste hovorí Katechizmus Katolíckej cirkvi a pouvažovať, čo z toho vyplýva pre život dospelého kresťana, aby sme neumlčali Boží hlas v nás.

Miroslav Turanský

(Bibliografia: M. Gavenda: V sile Slova, DON BOSCO, 2014; Benedikt XVI: Ježiš Nazaretský, Dobrá kniha, 2007)

Koho najradšej počúvate?

- **Editka:** „Džavot našich menších detí. Keď hrajú divadlo, je to také presvedčivé, až sa rozplačú... A vtedy rozplačú aj mňa.“
- **Jozef:** „Zvuk vysmážanej ryby.“
- **Antónia:** „Seba. Som užasnutá, čo sa zo mňa sype. V tej chvíli sa ma dotýka pýcha, aká som múdra! Keď to však prehodnotím, môj názor sa zmení.“
- **Rudo:** „Aj keď nechcem, musím počúvať manželku. Rád ju počúvam, keď hovorí múdro. Som rád, keď ma občas pochváli.“
- **Anastázia:** „Keď prijmem Eucharistiu, v tichu načúvam Božskému Srdcu. Tak veľmi sa chcem nechať premieňať jeho láskou a byť lepšia!“
- **Ľudmila:** „Najradšej počúvam ticho a v ňom vnuknutia Ducha Svätého. Pracujem v hluku.“
- **Rudko:** „Rádio Lumen, príbehy zo Starého zákona cez LUX a dychovky. To je moje...“
- **Sestra Pelagia:** „Najradšej počúvam moju sestru Žofiu z Prievidze, tiež Rádio Lumen a keď sa mi prihovára Panna Mária z medaily.“
- **Irenka:** „Božie slovo v kostole. To je moja posila cez kňazov.“
- **Lydka:** „Piesne Karla Gotta, Menšíka, Bohdalovú.“
- **Alica:** „Každého, kto ma pozdraví. A tiež detské rozumčeky, vnúčatá. Tie ma potešia a povzbudia.“
- **Jožka:** „Brata Mariána, ktorý ma vie rozosmiať. Tiež svoju mamu.“
- **Mária:** „Svoju vzácnu priateľku, lebo mi ju Boh venoval - v ťažkých chvíľach života ma vždy povzbudila. Mám ju rada.“
- **Zdenka:** „Dôstojného pána Petra Kovalíka počas svätých omší. No už je v Ríme.“
- **Alžbeta:** „Každého, kto je ku mne slušný.“
- **Maja:** „Pátra Eliasa Vellu.“
- **Mariana:** „Popoludňajšie rozhlasové hry na Lumene, ktoré spracováva Alojz Čobej.“
- **Renáta:** „Svojho vnuka, keď ma napomína, že je treba odpúšťať... Aj svoje deti, ktoré síce majú pravdu, ale všetko je boľavé a ťažké... Veru, život je boj.“
- **Božena:** „Naše duchovné vedenie.“
- **Tomáš:** „Hudbu z osemdesiatych rokov, blues.“
- **Anka:** „Rada počúvam Pavla Jurčagu a Ondreja Rosíka, redaktorov Rádía Lumen.“

Za odpovede ďakuje Anna Gálová.

7 tipov: Ako prečítať Bibliu za rok?

Január je veľmi dobrý čas na to, aby sme si dali novoročné predsavzatia, ktoré si už väčšinou v marci nepamätáme. Prečítať Bibliu za rok môže byť dobré predsavzatie. Avšak ako ho uskutočniť tak, aby sa nám to naozaj podarilo? Prinášame vám sedem tipov, ako mať na konci roka spokojnosť z toho, že sme sa počas Roka Božieho slova dostali k Biblii bližšie.

1. Reálne očakávania

Prečítať celé Sväté písmo za rok je úplne reálne. Aby sme sa však dostali do obrazu, koľko strán fyzickej Biblie je potrebných prečítať každý deň, je dobré si na začiatku zobrať svoju Bibliu a pozrieť si jej počet strán. Tá moja má 1612 a aby som ju stihol prečítať za rok, mal by som prečítať každý deň 4 až 5 strán. Áno, to sa dá. Ale ak vynechám víkend a chcem pokračovať podľa plánu, nasledujúci pondelok potrebujem prečítať 20 strán. A to už môže byť pri povinnostiach, rodine, práci a službe náročnejšie. Nesmie sa nám stať, že sa z celého duchovného zážitku systematického a pravidelného čítania Biblie stane záťaž, ktorá nás demotivuje.

Je preto dobré si na začiatku rozmyslieť, či si Sväté písmo nechcem rozdeliť na dve časti - tento rok sa venovať napríklad Novému zákonu a ten ďalší Starému. Pozrieť sa reálne na svoje možnosti a plán čítania si zvoliť tak, aby sa ho podarilo uskutočniť.

2. Vyhovujúci plán

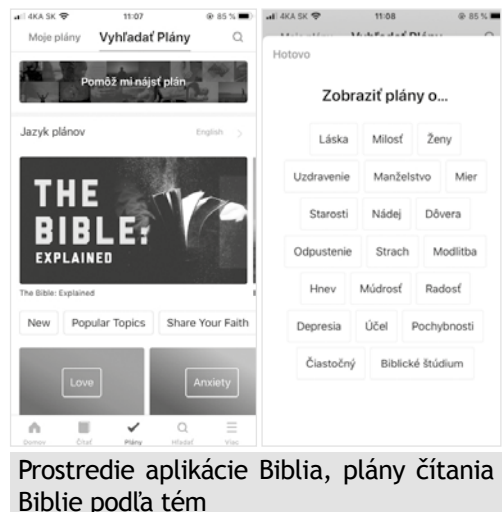
Existuje viac plánov čítania Biblie. Tým základným je postupné čítanie tak, ako sú knihy zoradené. V obchode s kresťanským tovarom si môžeme zakúpiť pomôcku, kde si budeme značiť napredovanie čítania Biblie počas roka. Brožúrka stojí do jedného eura. Efektívnejším prístupom môže byť nainštalovanie si aplikácie Biblia do svojho telefónu z webstránky <https://www.youversion.com/the-bible-app/> (aj v Google Play pre Android a AppStore pre iOS). Aplikácia ponúka plány aj v slovenčine a okrem ročných plánov ponúka aj plány zamerané podľa témy.

3. Pravidlo dvoch dní

Ľudský mozog má skvelú vlastnosť pracovať s informáciami, predstavovať si veci a definovať si nové plány. Dokážeme si veľmi dobre predstaviť, ako budeme každý deň plniť nový návyk a ako sa nám bude dariť. V čom je už náš mozog horší, to je skutočnosť, že na tieto vznešené myšlienky rýchlo zabud-

Ikona aplikácie Biblia z YouVersion

Prostredie aplikácie Biblia, plány čítania Biblie podľa tém

ne. Preto odporúčame pravidlo dvoch dní. Prerušit čítanie svojho plánu môžeme v hokiktorý deň, nie však dva dni po sebe. Ak čítame celý týždeň a vo štvrtok z rytmu vypadneme, nevadí to. Dajme si ale veľký pozor na to, aby sme v piatok pokračovali.

4. Nový zvyk vyžaduje spúšťač

Návyk sa nám podarí len vtedy, keď si vytvoríme vhodné prostredie. Ak čítame fyzickú Bibliu, nechávajme si ju na mieste, aby sme ju videli. To nám pripomenie, že dnes chceme opäť stráviť čas s Božím Slovom.

Ak používame aplikáciu, v nastaveniach plánu si môžeme spustiť upozornenie, ktoré nám pripomenie, že dnes chceme čítať. Zvolme si vhodný čas, kedy nebude rušení ničím iným. Osobne odporúčam hneď ráno alebo večer, keď už nemusíme riešiť iné povinnosti.

5. Čítanie v spoločenstve

Väčší zážitok a motiváciu prináša čítanie v spoločenstve s ďalšími ľuďmi. Pri výbere nového plánu nám aplikácia umožňuje zvoliť si, či chceme plán čítať samostatne, alebo s priateľmi. Ak v aplikácii ešte nemáme pridaných žiadnych priateľov, môžeme si skopírovať odkaz, ktorý pošleme svojim priateľom a pozveme ich do spoločného plánu. Vždy, keď jednotlivý deň prečítame, naši

priatelia to v aplikácii uvidia. Zároveň máme každý deň možnosť napísať, čo nás na čítaní zaujalo. To sa automaticky zobrazí aj priateľom, ktorí tento plán s nami čítajú. Oni môžu taktiež okomentovať, čo ich zaujalo a nám to pomáha pozrieť sa na jednotlivé pasáže z Biblie novým spôsobom.

6. Audio Biblia

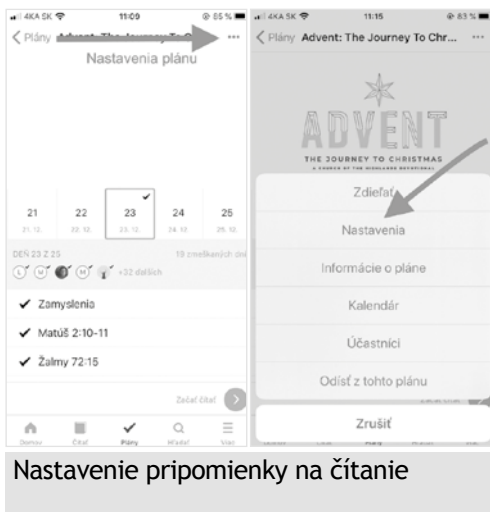
Máme rôzne pracovné podmienky, a preto ak niekto chodí do práce pešo alebo šoféruje, môže využiť zvukové nahrávky Biblie. Aplikácia Biblia umožňuje vo verzii Slovenský ekumenický preklad s DT knihami jednotlivé kapitoly počúvať. Niekedy je zážitok zaujímavejší, keď Bibliu nielen čítame, ale aj počúvame.

7. Ak nestíham - posúvam

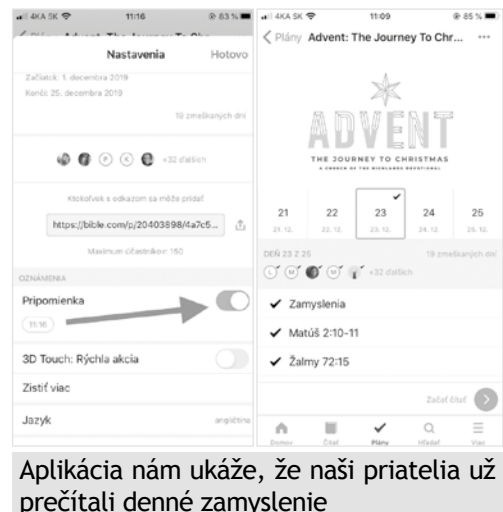
Možno sa nám nepodarí vždy dodržať pravidlo dvoch dní. Vtedy neopúšťajme celý plán, len si ho posuňme. Nevadí to, možno celú Bibliu prečítame až za 14 mesiacov, ale prečítame ju. Možno sa nám cez leto a dovolenku podarí dočítať časti, ktoré sme nestihli.

V aplikácii Biblia si môžeme plán posunúť automaticky tak, aby sme mali posledný neprečítaný deň presunutý na dnešný deň. Nech nám tieto tipy pomôžu ešte bližšie spoznať Ježiša cez Božie Slovo.

Andrej Kmotorka

Nastavenie pripomienky na čítanie

Aplikácia nám ukáže, že naši priatelia už prečítali denné zamyslenie

Aj ty môžeš počuť Boha

Recenzia knihy od Joyce Meyer

Autorka knihy Joyce Meyer je na slovenskom knižnom trhu známa aj vďaka ďalším svojim knižným titulom, ako sú napr. *Sila myšlienok* či *Drž si jazyk na uzde*. V knihe *Aj ty môžeš počuť Boha* s čitateľmi zdieľa svoje srdce a cestu, ktorou si sama v počúvaní (resp. niekedy i nepočúvaní) Božieho hlasu prešla. Povzbudzuje ich ku komunikácii s Bohom a odvoláva sa na Sväté písmo, v ktorom od Prvej knihy Mojžišovej až po Zjavenie apoštola Jána nachádzame príklady, ako Boh komunikuje s človekom.

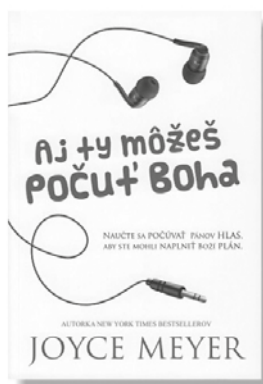
Naučme sa počúvať

Kniha je rozdelená na dve časti. Prvá časť má názov *Naučme sa počúvať*. Za jednu z najväčších príčin našej „hluchoty“ voči Božiemu hlasu označuje autorka všadeprítomnú zaneprázdnenosť. Povzbudzuje čitateľov k akémusi tréningu počúvania Božieho hlasu; uvádza postoje, ktoré je potrebné v sebe pestovať - postoj poslucháča, ktorý Bohu nediktuje, ako by to mohlo byť najlepšie; postoj trpezlivosti a viery; postoj poslušnosti. Zároveň upozorňuje, že Boh nemusí vždy odpovedať na naše otázky hneď. Jeho komunikácia môže prebiehať prostredníctvom prirodzených vecí (ľudí, udalostí), ale i nadprirodzených vecí (napríklad prorocko, sen).

V čom spočíva samotný tréning? Tréning spočíva v pravidelnej modlitbe a usporiadaní denného režimu tak, že pri plánovaní si človek najskôr radikálne vyhradí čas na modlitbu. Pri rozlišovaní toho, čo máme a nemáme urobiť, ako a kedy, odporúča autorka využiť aj zdravý sedliacký rozum, múdrosť a rozlišovanie prostredníctvom pokoja v myšlienkach a rozhodnutiach. Upozorňuje na to, že niekedy je potrebné vedieť sa povzniesť nad vlastné pocity, pretože správne rozhodnutia nemusia byť pre nás vždy príjemnými.

Naučme sa poslúchať

Druhá časť má názov *Naučme sa poslúchať*

a upriamuje pozornosť na poslušnosť. Tá „cibří“ sluch na Boží hlas, rovnako ako neposlušnosť ho „otupuje“. Napriek tomu, že slovo poslušnosť možno neznie populárne a lákavo, autorka z vlastnej skúsenosti dosvedčuje, že život v poslušnosti Bohu je radostný a plný požehnaní. I keď počúvať Boží hlas neznamená automaticky sa zázračne

zbaviť utrpenia a ťažkostí, je to život plný dôvery v prítomnosť Boha ako niekoho, kto má „všetko pod kontrolou“. Autorka povzbudzuje k slobode robiť chyby. Je dôležité učiť sa, vykročiť a i keď urobíme chybu, Boh ju môže použiť na naše dobro.

Po každej kapitole je vytvorený priestor na premýšľanie. Závery kapitol totiž tvoria otázky do diskusie, ktoré pozývajú k zastaveniu a reflektovaniu vlastného života a vytvorených návykov s práve získanými informáciami.

Knihu môžeme označiť ako malý „manuál“ s myšlienkami povzbudzujúcimi k počúvaniu Boha, podložený citátmi zo Svätého písma. Výsledok používania tohto „manuálu“ však závisí na ochote a aktivite čitateľa vykročiť do dobrodružstva počúvania a radostného života s Bohom.

Anežka Kútiková

... tri otázky pre fotografku Silviu Kobelovú

Fotografie pani Kobelovej krásia časopis Bartolomej už niekoľko rokov. Môžeme sa dokonca pýšiť tým, že novembrovú obálku zdobila jedna zo súboru jej fotografií, ktoré boli ocenené práve v tom čase na celoštátnej postupovej súťaži AMFO 2019 1. miestom v kategórii farebnej fotografie autorov nad 21 rokov. Jej tvorbu môžeme obdivovať okrem výstav tiež na jej internetovej stránke kobelova.sk. S gratuláciou k jej poslednému úspechu sme jej položili aj naše tri otázky.

1

Ako ste sa dostali k fotografovaniu a čím vás nadchlo?

Môj otec bol nadšený fotograf. Žiaľ, už nežije. Fotil od nepamäti a doteraz máme doma farebné diapozitívy, na ktorých sme s bratom ešte malinké deti. Staré fotky sú veľkým pokladom každej rodiny. Fotografia je zachytenie okamihu, ktorý sa už nezopakuje. Nie je ťažké nadchnúť sa a začať fotiť...

2

Odkiaľ čerpáte inšpiráciu pre vašu tvorbu?

Všade okolo. Príroda je plná malých a veľkých zázrakov. Tak skúšam aspoň niečo z toho zachytiť a ukázať aj iným. Posledné roky sa venujem hlavne makrofotografii, foteniu drobných tvorov z ríše hmyzu a rastlín v našom regióne. V zbierke fotoúlovkov mám lienky, vážky, púpavy, bubliny alebo vodné kvapky. Pri pohľade zblízka sa maličké tvory stávajú obrami a kvapky jazerami. Zamrznutá bublina je eskimácke iglu a snehová vločka je dielo génia. Na objavovanie tolkej krásy sa stačí pozrieť do hľadáčika fotoaparátu s vhodným objektívom.

3

V čom, podľa vás, spočíva dnešná popularita fotografie?

Fotografia je silné médium. Nepotrebuje tlmočníka. Má univerzálny jazyk. Dojíma aj vzdeláva. Nadchýna, rozširuje obzory. Dostane sa vám pod kožu. Dobrú fotografiu si dokážete pamätať roky. Má príbeh a je plná emócií. Naozaj sa oplatí fotiť. A dupľom sa oplatí ísť si z času na čas nejaké dobré fotografie pozrieť.

Za rozhovor ďakuje Mária Suríková.

Foto: archív Silvie Kobelovej

Začať od seba

2. 12. 2019

Stalo sa to minulý piatok. Prišiel som na moju faru v Bzovíku, ktorá je v štádiu malej prestavby. Realizujem ju spolu s brigádnikmi, dobrovoľníkmi, väčšinou počas sobôt. Potreboval som povysávať, a tak som zobral do rúk svoj priemyselný vysávač, ktorý som pred mesiacom doniesol. Nebola však pri ňom scia trubica. Taká dobrá, teleskopická. Po pár sekundách som ju zbadal pri inom vysávači, dost' napevno zasunutú v cudzom zakončení.

„No to sú mantáci,“ pomyslel som si o autoroch tohto spojenia. „Najlepšie je zobrať druhú trubicu a ešte ju aj prispôbiť. Ktovie, či ju aj nepokazili.“ A naozaj, na môj vysávač, teda hadicu a zakončenie, už nepasovala. Nahnevaný som blúdil po budove a hľadal riešenie, keď som si zrazu všimol takú istú trubicu. Tú moju...

Nie oni, tí druhí, urobili chybu, ale ja. A ja som ešte nepreskúmal všetko, nepoznal plnú pravdu a už som ľahkomyselne odsúdil. Síce nie nahlas, ale v mysli presvedčený o vine svojich spolupracovníkov, ktorí mi pomáhali. A bola to moja vina...

To vysávanie nakoniec prebehlo s veľkou hanbou pred sebou samým. A to im chcem a mám v nedeľu niečo kázať, akí majú byť! Pritom ja sám som takto hlúpo uvažoval. Nakoniec jediné poučenie, ktoré mi zo situácie ostalo, je: „Nerieš iných, rieš seba, presnejšie - začni sám od seba!“ Aj počas adventu, ktorý sme včera začali.

Vladimír Slovák **rtv:** Rádio Slovensko **rtv:** slovensko.rtv.slovensko.sk

Zamyslenie na dnešný deň **rtv:** vysiela každý pondelok 5:10 hod.

Miesto liturgie

9. 12. 2019

8. december, slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie je dátumovo odvodená od 8. septembra, sviatku jej narodenia, ktoré by malo prísť 9 mesiacov po počatí. Tohto roku sa slávenie presunulo na dnes, lebo liturgickú prednosť včera dostalo slávenie 2. adventnej nedele. „Nerozumiem tým liturgickým normám,“ hovoril mi v tejto súvislosti istý kolega. „Podľa mňa by tej nedeli vôbec neprekážalo, keby bola prežívaná ako slávnosť Máriinho počatia. Všetci sú ešte tri ďalšie adventné nedele.“

Uvažujúc nad situáciou som si uvedomil, že vôbec nejde len o liturgiu a nejaké nadstavbové normy či rubriky. Ved' aj keď sa často zdá, že cirkev žije hlavne liturgiou, ona vlastne odráža vieru spoločenstva a jej priority. Toto dáva do súvislosti s tradíciou a súčasťou kultúrou i jazykom. No a základnou prioritou tohto obdobia je príprava na Kristov príchod. Pričom Kristus je v kresťanstve absolútna jednotka, jediný prostredník medzi Bohom a ľuďmi. Aj keď je Máriin syn a aj keď jedna z ciest k nemu je práve cez jeho matku.

Podobne ako s liturgiou je to však aj s inými vecami okolo nás. Ako často ostaneme na povrchu, pri tom vonkajšom, a nerozmyšľame, čo je za tým, čo veci usmerňuje, kde sú motívy a hybné sily. Preto vám dnes prajem advent hlboký a uvažujúci.

Tajné a verejné (16. 12. 2019)

Tak ako? Darí sa vám udržať tajomstvo o tom, čo ste kúpili svojim blízkym pod stromček? Myslím si, že prekvapenie je jeden z najkrajších zážitkov, ktorý nám vianočné darčeky môžu ponúknuť. Lebo keď deti (ale aj dospelí) vedia, čo dostanú, nie je to celkom ono.

Sú však aj iné prekvapenia ako tie pod stromčekom. V ostatnom čase som si ich znovu uvedomil, lebo niekoľkokrát ma takmer stáli život či rozbitie auta. Vodič, ktorý nepoužíva smerovky, vie totiž úžasne prekvapiť a navodiť kritickú situáciu. Pričom smerovky sú práve na to, aby sme iným ukázali, čo zamýšľame, aby sa vedeli podľa toho zariadiť. Ide o to - predísť nepredvídaným, prekvapujúcim a často ťažko zvládnuteľným situáciám. I preto sa vo vyhláske hovorí o niekoľkých desiatkach metrov pred plánovaným úkonom.

Nejde mi teraz o to, že v novele zákona o cestnej premávke by mala byť aj vyššia pokuta pre vodičov, ktorí nepoužívajú smerovky. Myslím skôr na životné situácie. Na našu múdrosť pochopiť, kedy a kde prekvapenie vhodné je, a naopak, kedy a kde nie. Lebo niekedy odkryť svoje zámery je oveľa dôležitejšie než „milo prekvapiť“.

Nadežda (23. 12. 2019)

Bolo to asi pred štyrmi rokmi, keď prišla do farskej kancelárii v Prievidzi istá pani v zrelšom veku pýtať krstný list. Keďže dátum narodenia svedčil o tom, že nie je v elektronickej databáze, vytiahol som hrubú matriku pokrstených a začal prechádzať rok narodenia. Prešiel som viac než dvesto mien, ale Nadeždu som nenašiel. Tak som začal znovu a došiel k zápisu „Spes“, po latinsky nádej. „Jasné, po rusky Nadežda,“ došlo mi. Aj keď väčšina prameňov na internete hovorí, že pôvod mena je v gréčtine, kde je nádej „elpis“, bol som rád, že môj predchodca to napísal v latinčine, lebo tej som rozumel.

Krásne meno na konci adventu. Hovorí, že zajtra to príde. Začnú Vianoce. Tie, ktoré sme viac než tri týždne s nádejou očakávali. Dúfali sme nielen, že prídu, ale že so sebou prinesú aj hodnoty, ktoré k najväčším sviatkom roka patria: lásku, pokoj, porozumenie, radosť, obdarovanie, milé prekvapenia, atď. Táto nádej dnes vrcholí. Nielen vďaka dátumu, ale aj vďaka tomu, čo sme pre takýto priebeh Vianoc urobili. V materiálnej, ale najmä v duchovnej sfére.

Keď sme včera s kolegami končili predvianočné spovedanie, bol som rád, koľko ľudí pripravilo svoje vnútro na to, aby oni sami boli nositeľmi týchto hodnôt. Spolu s nimi mám dnes nádej, či „nadeždu“, že to budú krásne Vianoce.

Sebahodnotenie (30. 12. 2019)

V časoch pomaly už dávno minulých usporiadali Sovietsky zväz a Spojené štáty preteky svojich najrýchlejších áut. Po víťazstve Spojených štátov prinieslo Rádio Jerevan túto správu: „Na medzinárodných automobilových pretekoch skončilo naše sovietske vozidlo na perfektnom druhom mieste. Američania boli až predposlední.“

Podobne ako iné fiktívne správy tohto fiktívneho rádia, aj táto v sebe nesie okrem humoru i niekoľko podnetov na zamyslenie. Veci sa naozaj dajú podať rôzne. A ak do správy zamiešame ideológiu či biznis, z reality dokážeme urobiť propagandu či reklamu. Spomenutá správa však poukazuje i na to, ako hodnotíme seba. Väčšinou pozitívne a mimo reality. A to nemyslím len na vládnucich politikov.

Mimochodom, obidve krajiny používali ako svoj symbol päťcípnu hviezdu. A dnes v kalendári spomíname na muža, podľa ktorého má meno hviezda so šiestimi cípmi. Používaná nie v červenej ani v bielej, ale v žltej farbe. Jeden z najväčších mužov Izraela, kráľ Dávid, má pre nás však odpoveď i na spomínanú správu. Tento veľký muž totiž postupne dozrel k tomu, že si vedel priznať vinu a vidieť národ i seba reálne. I preto vám i sebe v tomto čase prajem, aby sme pri hodnotení roka 2019 boli bližší Dávidovi ako Rádiu Jerevan.

Potrebujú vedieť, že sú milovaní

Ak je napísané v evanjeliu, že máme milovať bez rozdielu každého človeka, svojho nepriateľa, chudobného a hriešnika, tak by to nemalo byť pre nás ťažké, no nie? Ale ťažké to je... Pretože občas vidíme svoje chyby, ktoré nemáme radi, i na druhých ľuďoch - a je pre nás niekedy až nemožné si ich priznať, stotožniť sa s nimi a prijať ich. A tak odsudzujeme.

No ak sa pozrieme na toto celé z pohľadu Ježiša, vidíme, že on nerozlišoval medzi chudobným a bohatým, medzi čiernym a bielym, medzi väzňom a svätcom, medzi veriacim a neveriacim... On miloval každého. A toto isté chce aj od nás.

Ľudia na ulici

Kým som nespoznala pravú tvár ľudí na ulici, rýchlo som ich odsúdila. Mala som voči nim predsudky, lebo sa nesprávali vhodne, zapáchali... No odvtedy, ako im slúžim, mi Ježiš ukazuje, aké je jednoduché ich prijať a dočkať sa toho, že začnú ukazovať svoju pravú tvár.

Napríklad jeden môj kamarát, ktorý dlhý čas bol bez domova, pil a len tak sa flákal, je dnes ošetrovateľom chorých. Je pre mňa odrazom Ježišovej milosti. Lebo človek, ktorý bol dlhé roky priveľmi hrdý na to, aby si dokázal priznať chybu, sa zbavil svojej pýchy a teraz slúži tým, ktorí to najviac potrebujú. Pokoril sa. Ozval sa rodine a oni ho prijali a milujú ho. Je to veľký zázrak.

Takéto veci ma povzbudzujú stále slúžiť. Má to zmysel. Keď kráčame životom s Ježišom, ukazuje nám svoju tvár v tých najmenších ľuďoch tohto sveta.

Bol som hladný...

Milosrdenstvo môžeme preukazovať aj my a Ježiš nás to učí každý jeden deň prostredníctvom Matúšovho evanjelia: „...lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som počestný

a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne... čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (porov. Mt 25, 35 - 40) On sám chodil za ľuďmi na periférii sveta a nehladel na to, čo majú na sebe a čo spravili. Ved' aj on sa narodil do chudoby, bol prenasledovaný, umučený, opovrhovaný... Hľadel do hĺbky, do srdca a hľadal to, čo je očiam neviditeľné. Vnímal človeka ako celok.

Ježiš ma naučil milovať ľudí bez domova. Cez nich mi ukazuje, aké je jednoduché darovať aj to najcennejšie zo svojho života. Sú tými, ktorých tento svet neprijíma, no aj tak ovládajú to najväčšie umenie, umenie milovať. Naučili ma, že každý človek má šancu - a nie len jednu. Ako hovorí Ježiš, nemáme odpustiť len 7 ráz, ale 77 ráz. To znamená neobmedzene. Ved' nikto nie je dokonalý. A ani my. Každý človek má šancu - a nie jednu. Rovnako ako potrebujeme odpustenie my, potrebujú ho i oni.

V Ježišových očiach sme si všetci rovní. Kňaz je rovný laikovi, bohatý chudobnému, múdry nevzdelanému, Róm všetkým nám. Žíme s vierou, že sme milovaní a túto pravdu ukazujeme aj iným. Nech každý človek vie, že ho Ježiš miluje, nezabudol naňho a má pre neho vždy otvorenú náruč.

Iveta Krausková, dobrovoľníčka
v komunite Sant' Egidio

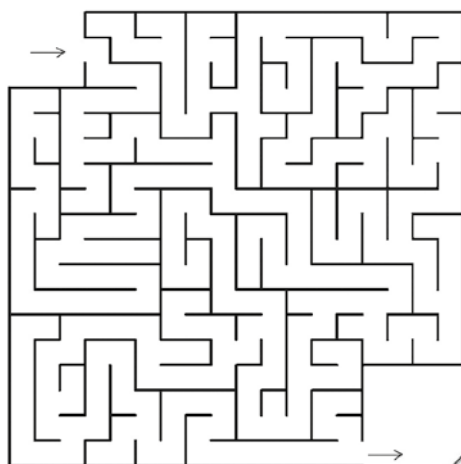
Milé deti!

Ktože nám to klopal na oblok?
 Pekným vinšom pozdraviť chce Nový rok ☺!
 Vpustíme ťa, ak nám splníš prosbu maličkú
 – prezrad' rôčik, čo nám nesieš v uzlíčku?
 Nesiem pokoj, zdravie, šťastie,
 hojné Božie požehnanie
 – pre každého z vás,
 aby bol svet lepší, krajší
 ako doteraz!

Kamaráti, aby sme v novom roku 2020 boli dobrými Božími deťmi, mali by sme dobre načúvať, čo od nás Nebeský Ocko žiada. Boh sa nám prihovára neustále a rôznymi spôsobmi. Cez rodičov, cez kňaza na sv. omši, skrze Du-cha Svätého (ktorý nám vraví do srdiečka), ale i cez kamarátov, ktorí nám chcú dobre poradiť... Je veľmi dôležité modliť sa k Duchu Svätému, aby sme Boží hlas vedeli počúvať!

Pomôžte deťom nájsť cestu do kostola, aby mohli počúvať Božie slovo...

Rubriku
 pre deti
 pripravila
 Eva
 Trepáčová

Život je zmena

Nedávno sa skončili oslavy Nového roka, ktoré spoločne prežívame ako očakávanie zmeny, ktorú by malo plynutie času priniesť. Na osobnej úrovni ju stvárnujeme do novoročných predsavzatí. Na spoločenskej úrovni ju zas navodzujú dobroprajné želania a niekedy aj snahy „nazrieť“ do budúcnosti, či už v podobe racionalizovaných prognóz, alebo pochybných horoskopov. Boží hlas nám však radí držať sa prítomnej reality a jej výziev. Pred viacerými stojí aj náš región.

Zmena je nevyhnutnou vlastnosťou spoločenského života. Procesom je už akýkoľvek kontakt medzi ľuďmi a výnimočné bohatstvo zmien obnášajú všakové procesy komunikácie. Medzi najvýznamnejšie faktory, ktoré určujú povahu skupiny a jej spôsobu života patria od nepamäti vlastnosti populácie skupiny a ich spôsob ziskavania obživy či živobytia. V oboch týchto oblastiach náš región podlieha výrazným zmenám.

Zmenšovanie a starnutie populácie

V poslednom storočí sa populácia mesta Prievidza vyznačovala veľmi dynamickými premenami. Z mestečka, ktoré malo v roku 1921 iba 3 726 obyvateľov a v roku 1950 6 746 obyv., vyrástla na mesto s 19 308 obyvateľmi v roku 1961 a s maximom 54 446 obyvateľov v roku 1995. V treťom tisícročí nastúpil dost' rýchly pokles so stavom 46 059 obyvateľov k 31. 12. 2018. Podobný úbytok charakterizuje aj populáciu celého okresu: kým v roku 1997 dosiahol počet obyvateľov s trvalým pobytom v okrese maximum s počtom 141 461 obyv., na konci roku 2018 tu bolo zaevidovaných už len 134 238 obyvateľov. (Pozri Program rozvoja mesta Prievidza 2016 - 2023 a Štatistický úrad SR.)

Úbytok obyvateľstva sprevádza aj jeho starnutie. Graf ukazuje zmenu vekovej štruktúry obyvateľov okresu Prievidza medzi rokmi 1996 a 2018. Údaje za rok 1996 ukazujú, ako sa už v 80. a začiatkom 90. rokov znižoval počet narodených detí (silné ročníky 1975 - 1979 mali v roku 1996 17 - 21 rokov). Údaje za

rok 2018 potvrdzujú pokračovanie tohto trendu, hoci od druhej polovice 90. rokov už s miernejšou dynamikou. Kým v roku 1996 malo trvalý pobyt v okrese Prievidza 29 887 detí do 14 rokov a 14 554 ľudí vo veku 65 a viac rokov, v roku 2018 tu bolo detí do 14 rokov 17 386 a obyvateľov nad 65 rokov bolo 23 958.

Starnutie obyvateľstva nemá dopad iba na dôchodkové systémy. Ich vznik bol založený na tzv. pyramidových vekových štruktúrach, kde sa očakávalo, že starší uvoľnia pracovné miesta mladým, ktorých je dost' na to, aby malou dávkou zo svojho platu uživilí oveľa menší počet poberateľov dôchodku. Dnes sa v ekonomicke vyspelých krajinách podobajú vekové štruktúry na stromy (v grafe neuvádzame na jednej strane mužov a na protitahlej ženy, ako býva zvykom, preto graf ukazuje len polovicu stromu), z ktorých pre fungovanie dôchodkových systémov vyplýva potreba doplniť nízke stavy pracujúcich (spravidla prisťahovalcami), ktorí musia „užiť“ oveľa väčšiu skupinu dôchodcov. Starnutie obyvateľstva zasahuje aj do iných oblastí života: ovplyvňuje spôsob myslenia, prispôsobivosť a tvorbu inovácií, povahu vyžadovaných služieb, charakter spotreby, kvalitu zdrojov pracovných síl atď.

Úpadok hlavných zamestnávateľov

Táto téma si vyžaduje oveľa väčší priestor, no v súvislosti s očakávanými premenami regiónu ju treba aspoň naznačiť.

Veľký nárast počtu obyvateľov mesta od 50. rokov 20. storočia súvisel s ekonomicke plánmi vtedajšieho štátu. „Mesto

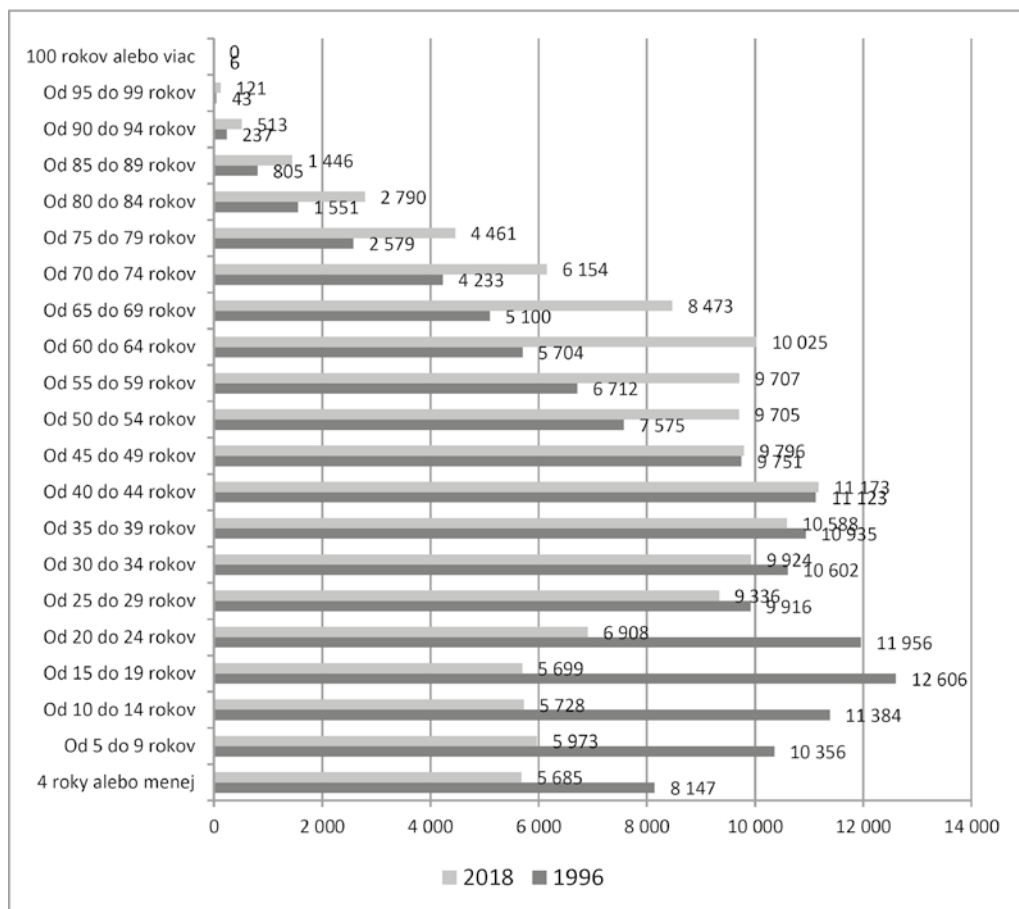

Prievidza bolo počas socializmu budované ako zamestnanecká základňa pre nosné zamestnávateľské subjekty regiónu, teda najmä pre Hornonitrianske bane Prievidza, a. s. Prievidza, Slovenské elektrárne ENO Zemianske Kostolany a NCHZ, a.s. Nováky.“ (Program rozvoja mesta Prievidza 2016 - 2023, s. 52) Od roku 1989 často diskutovaná a odkladaná transformácia tejto hospodárskej základne, a v poslednom čase najmä HBP ako najväčšieho zamestnávateľa v okrese, sa teraz stáva aktuálnou. Hoci na Slovensku je náš región ako najväčší a najvýznamnejší banícky región postavený pred túto výzvu

osamote, vďaka predstaviteľom samospráv sa aj politickou cestou spojil s ostatnými baníckymi regiónmi v EÚ, ktoré spája práve problém transformácie. Spomedzi 41 signatárov Deklarácie starostov o prebiehajúcej transformácii je 5 zo SR (Prievidza, Bojnice, Handlová, Nováky, Partizánske), 20 z Nemecka a ďalší z Česka, Poľska, Rumunska, Bulharska, Bosny a Hercegoviny, Čiernej hory a Grécka, ktorí zdieľajú svoje skúsenosti, vymýšľajú stratégie a na spoluprácu vyzývajú aj ostatné banícke regióny EÚ.

Mária Suríková

Graf: Počet obyvateľov okresu Prievidza podľa vekových skupín v rokoch 1996 a 2018.

Zdroj: Štatistický úrad SR, databáza STATdat.

Príd' kráľovstvo tvoje...

Modlitba Otče náš má po oslovení tri prosby, ktoré sú zamerané na Boha a štyri prosby, ktoré smerujú k Nebeskému Otcovi aby nám dal základné ľudské potreby. „Príd' kráľovstvo tvoje“ je ďalšia časť modlitby, ktorú sa pravidelne modliavame, je to druhá prosba, ktorá smeruje k Bohu.

Aj keď sa nám na prvý pohľad môže zdať, že táto prosba nie je potrebná, ukrýva v sebe veľké posolstvo. Často sa môžeme pýtať, kde je Boh? Kde je jeho kráľovstvo? Veď on je niekde ďaleko od nás!

Nemysliť len na seba

Celá modlitba Otčenáš nie je len súkromná záležitosť alebo iba nejaká modlitba jednotlivca, ale naopak, je to modlitba celého spoločenstva, modlitba jedného za všetkých a so všetkými. Pri slovách „Príd' kráľovstvo tvoje“ nemyslíme len na seba, ale na celé ľudstvo. Máme pocítiť Božiu lásku, ktorá sa má prežívať už tu na zemi. Príd' kráľovstvo tvoje do môjho srdca a ja ho potom budem odovzdávať ďalej. Príd' do môjho života, aj keď som len slabý - ale to nie je dôležité. Dôležité je, že som ochotný nasledovať teba, Pane, lebo ty vo mne prebývaš.

Sme duchovní žobráci

Pápež František v knihe „Otče náš“ píše

o tom, že modliť sa „Príd' kráľovstvo tvoje“ znamená žobrať. Stať sa žobrákom pre Boha, pretože chudobným patrí Božie kráľovstvo. Aj keď možno nie sme materiálni žobráci, častokrát sme duchovní žobráci. Práve chudobným patrí Božie kráľovstvo, ktoré prichádza, ale zároveň je už aj tu. Prosiť o Božie kráľovstvo znamená priznať si vlastnú slabosť, že bez Boha toho veľa nezvládneme, ale keď sa mu odovzdáme, tak on aj s nedokonalým nástrojom dokáže spraviť dokonalé veci.

Božie kráľovstvo je ako perla, kvôli ktorej kupec predá celý svoj majetok (Mt 13, 44 - 46). Pre Boha sa oplatí všetko stratiť, pretože naša strata je v tom prípade obrovský zisk.

Otče, potrebujeme ťa

Pápež František vo svojej katechéze o tejto časti modlitby povedal: „*Príd' kráľovstvo tvoje!*“ opakuje *naliehavo kresťan, keď sa modlí Otčenáš. Ježiš prišiel. Ale svet je stále poznačený hriechom, svet obývaný toľkými ľuďmi, ktorí trpia, ľuďmi, ktorí nie sú zmierení a neodpúšťajú, je poznačený vojnami a mnohými spôsobmi vykorisťovania - pomyslime napr. na obchodovanie s deťmi. Všetky tieto skutočnosti dokazujú, že Kristovo víťazstvo sa ešte kompletne neuplatnilo: veľa mužov a žien stále žije s uzavretým srdcom. A predovšetkým v týchto situáciách sa na perách kresťana objavuje druhá prosba Otčenáša: „Príd' kráľovstvo tvoje!“.* Je to ako povedať: „*Otče, potrebujeme ťa. Ježiš, potrebujeme teba, potrebujeme, aby si bol všade a navždy Pánom uprostred nás!*“ Príd' kráľovstvo tvoje, ty buď uprostred nás.“

Dominik Kučera

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA

V PRIEVIDZI

ŠTVRTOK 13. FEBRUÁR 2020

Piaristický Kostol Najsvätejšej Trojice

18:30 / Sv. omša s obnovou manželského sľubu
- po sv. omši *agapé*

SOBOTA 15. FEBRUÁR 2020

Farský Kostol sv. Bartolomeja

15:30 / "Sľubujem, že ti budem verným/-nou..."
Matej Trizuliak MS (prednáška)

16:30 / Sv. omša s obnovou manželského sľubu

18:00 / Koncert gospelovej skupiny KRIŽIACI

Farnosť sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)

Ples farnosti - do tanca zahrá cimbalová muzika z Polusvia
- DJ Peter Struhár

POZVÁNKA na XX. farský ples

22. 2. 2020, 19:00 hod.

Farská rada v spolupráci s Rímskokatolíckym farským úradom Prievidza-mesto Vás pozýva na XX. farský ples, ktorý sa uskutoční v sobotu 22. februára 2020 o 19:00 hodine v priestoroch bývalého Roko Clubu v Prievidzi.

Pre účastníkov plesu je okrem občerstvenia pripravený aj kultúrny a spoločenský program. Do tanca hrá hudobná skupina Necpalanka.

Vstupenky v hodnote 25 € si môžete zakúpiť každú nedeľu od od 19. 1. do 16. 2. 2020 po predpoludňajších sv. omšiach v sakristii farského kostola.

Kontakt: 0905 951 854, petras.milan@gmail.com

Modlitby za jednotu kresťanov v našom meste

21

UTOROK
21.1.2020
18:00 hod.
piaristický kostol
téma: Zmierenie

22

STREDA
22.1.2020
18:00 hod.
kostol na Zapotôčkoch
téma: Nádej

23

ŠTVRTOK
23.1.2020
17:00 hod.
evanjelický kostol
téma: Sila

24

PIATOK
24.1.2020
17:00 hod.
farský kostol
téma: Obrátenie

25

Ekumenická pobožnosť sa uskutoční v sobotu 25. 1. 2020 o 15:00 hod. v kostole na Zapotôčkoch.

Spomienka

Dňa 28. januára uplynie 30 rokov, čo nás navždy opustil náš drahý manžel, otec, starý otec **Jozef Petráš** z Necpál.
O tichú spomienku s modlitbou prosí manželka a deti.

Počúvla Boží hlas

Blahoslavená Sancja Szymkowiaková

Hoci vyrastala v nábožensky založenom prostredí, rodičia jej rozhodnutiu vstúpiť do kláštora neboli naklonení. Všeobecne sa držali svojho plánu, že sa ich dcéra vydá a na staré kolená ich doopatrjuje. Blahoslavená Sancja sa však i tak neustále pokúšala zistiť, čo jej na to vraví Boží hlas v jej vnútri. A napokon sa rozhodla.

Blahoslavená Sancja (vlastným menom Janina) Szymkowiaková sa narodila 10. júla 1910 v Mozdzanowe na území dnešného Poľska. Po štyroch synoch sa rodičia vytúženej dcére veľmi potešili. Vychovávali ju vo veľkej láske, no zároveň i múdro. Všetky svoje deti viedli k hlbokej viere a sami im v tom išli príkladom.

Vzorná študentka

V tých časoch patrilo Mozdzanow do Nemecka, a tak Janina nemala inú možnosť ako študovať na nemeckej škole. Doma ju však mama vzdelávala i v poľskom národnom duchu. Dbala o to, aby poznala poľskú históriu, tradície, piesne a vedela čítať i písať v poľštine.

Po ukončení štúdia na nemeckej základnej škole v Szklarke začala Janina chodiť na gymnázium v Ostrowie Wielkopolskiem - už v slobodnom Poľsku. Bola veľmi srdečným, spontánnym, no zároveň i zodpovedným a ambicióznym dievčaťom. Pracovala vytrvalo, žila skromne. Vždy mala otvorené srdce a dokázala si všimnúť potreby svojich spolužiakov. Tie najchudobnejšie z nich často pozývala k sebe domov na prázdniny.

Túžba po reholi

Keď mala Janina 17 rokov, jej brat Erik bol vysvätený za kňaza. Vtedy sa mu priznala, že aj ona nosí v sebe túžbu po duchovnom povolání. Jej brat jej rozumel, ale rodičia nie. A tak keď zmaturovala, žiadali od nej jediné - aby sa vydala.

Janina nevedela, čo robiť. Poslúchnuť rodičov? Vzdať sa povolania? Zostala rok doma a učila sa viesť domácnosť. Napokon

rodičov presvedčila, že má právo na vlastnú životnú cestu, hoci ju tak trochu predsa len prispôsobila aj ich vôli. Nevstúpila do kláštora, ale zostala žiť vo svete. Začala študovať právo a románsku filológiu na univerzite v Poznani.

Nad'alej však brala vážne aj budovanie svojho vzťahu k Bohu. Zúčastňovala sa duchovných cvičení, vstúpila do Mariánskej družiny, venovala sa charitatívnej práci. A Boží hlas v jej vnútri neutíchal.

Lurdy a pomoc brata Erika

Rozhodujúca chvíľa nastala v roku 1934, keď Janina odcestovala do Francúzska, aby sa tu zdokonalila v jazyku. Podarilo sa jej zísť i do Lisieux a Lúrd. A práve Lurdy boli tým miestom, kde úplne jasne opäť začula Božie pozvanie. Rozhodla sa, že domov sa viac nevráti a priamo vo Francúzsku vstúpila do kláštora sestier oblátiek.

Rodina bola jej rozhodnutím šokovaná. Neustále na ňu naliehala, aby sa svojho povolania vzdala, a tak sa Janina po siedmich mesiacoch boja predsa len musela vrátiť domov. Rodičia si na pomoc zavolali dokonca aj jej brata Erika, aby jej reholný život vyhovoril. Nerátali však s tým, že sa postaví na jej stranu. Namiesto toho, aby ju od kláštora odhovoril, poradil jej, aby doň v tejto situácii vstúpila aj napriek vôli rodičov. A tak sa Janina v júli 1936 stala novickou u sestier serafitiek v Poznani. Prijala reholné meno Mária Sancja.

Choroba i vojna

Reholný život nebol vôbec ľahký, ale sestra Sancja brala vôľu predstavených od začiat-

ku ako Božiu vôľu a prísne dodržiavala reholné pravidlá. Rástla v pokore a postupne sa prestala vyhýbať bolestným skúškam, ktoré ju v živote stretali. Pochopila, že práve vďaka utrpeniu sa jej vnútorný život rozvíja oveľa rýchlejšie. Pracovala ako vychovávateľka v materskej škole a neskôr si začala robiť lekárnický kurz. Ten však musela v dôsledku vypuknutia druhej svetovej vojny prerušiť.

V kláštore sestier serafitiek v Poznani si nemeckí vojaci spravili väzenie pre francúzskych a anglických zajatcov. Mnohé sestry odtiaľ ušli, Sancja však zostala. V nedostatku jedla, tepla a iných základných životných potrieb vykonávala ťažké práce nariadené Nemcami a snažila sa na toto miesto neustále prinášať pokoj a nádej. Zajatcom,

keďže bola jazykovo veľmi zdatná, slúžila aj ako tlmočnica. Nestrácala vieru, vnútornú radosť a neustále ju sprevádzal humor. Väzni ju s obdivom volali „dobrotivý anjel“.

Počas vojny dostala sestra Sancja tuberkulózu hrdla. Chorobu sa pokúšala skrývať, ale v roku 1942 sa už nedala utajiť. Keďže bolo jasné, že život sestry Sancje sa blíži ku koncu, bolo jej dovolené zložiť večné sľuby. 29. augusta 1942 ako tridsaťdvaročná v Poznani zomrela. Pápež Ján Pavol II. ju blahorečil v roku 2002.

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta VII., www.serafitki.pl

Foto: www.serafin.over-blog.fr

Počúvať hlas v našom srdci

Je veľmi ťažké sa rozhodnúť správne a zároveň dobre. Ako to vedieť rozlíšiť? Najlepší spôsob je pozvať Boha do nášho srdca. Modliť sa úprimne a prosiť Ducha Svätého o jeho dary. Ako môže k nám Boh hovoriť? Keď prijmeme Ježišovu lásku, zároveň po ňom túžime a snažíme sa žiť podľa jeho učenia, naučíme sa ho i počúvať. Boh k nám zvyčajne hovorí cez druhých ľudí, svedomie, vnuknutia a samorejme, aj cez Sväté pismo.

Hlas v Betkinom srdci jej už dávno naznačoval, čo spraviť, aby začala žiť bez strachu. Veľmi ju jej rozhodnutie bolelo.

Alžbetka pochádza z trinástich detí (z toho 6 sestier), žiaľ, už jej žije iba 6 súrodencov. Bývali vo veľkom dome pri Prievidzi. Rodičia boli rodáci z Brna, otec bol vojak z povolania a mamka sa starala o domácnosť a deti. Má dobré spomienky na detstvo.

Betka je vyučená zväračka a pracovala v automobilke v zinkovni.

Z veľkopočetnej rodiny si Betka chcela vziať príklad a túžila mať svoju vlastnú rodinu. Vydala sa. Bývala s manželom v byte na prievidskom sídlisku. Má krásne dve deti, teraz už dospelé, ktoré majú vlastné rodiny a zabezpečené všetko k ich spokojnosti.

Lenže Betka nebola v manželstve šťastná. Bolo pre ňu utrpením. Jej muž ju pravidelne bítaval. Keď to už viac nemohla vydr-

žať, odišla od neho. Práve toto rozhodnutie ju dostalo na ulicu. Prišla o všetko.

Ťažko sa jej o tom hovorí a nerada na tieto chvíle spomína. Vraví, že i teraz sa svojho muža bojí... Je rada, že môže využiť možnosť stravovať sa v charite a tak isto tam aj v týchto zimných mesiacoch prespať. Teší ju tiež, že môže navštevovať dcéru a že vnúčik jej robí radosť.

Veľmi rada varí, spieva a hrá na klavíri. Túži po zázemí a chce stretnúť dobrého človeka. Stále čaká na nádej a možno i hlas, ktorý by ju viedol správnym smerom...

Niekedy Boh mlčí, kým nie sme pripravení ho počúvať. Je na nás, ako veľmi chceme a či vôbec túžime spojiť sa s našim milovaným Otcom, odovzdať sa mu a počúvať jeho hlas.

Dagmara Pavlove

Farská kronika

od 29. novembra do 31. decembra 2019

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Adrián Hanák
Alžbeta Zajíčková
Michaela Tatranská
Nicole Prelovská
Zuzana Mjartanová
Valentín Ogorek
Andrej Adámik
Petra Bartová
Leonard Hodas

**S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:**

Ľubomír Hatala, 88 r.
Dušan Chovan, 62 r.
Marián Bányi, 55 r.
Gabriela Kullačová, 74 r.
Anton Šimko, 77 r.
Jozefa Baštrnáková, 85 r.
Gabriela Keratová, 89 r.
Štefan Chovan, 65 r.
Ján Oravec, 79 r.

Božie ticho

Počúvala som ticho v sebe
odpovedala jeho ozvenou
Sypala som si slová na hlavu
miesto popola
Šepkala: Moja vina
Moja vina...
Ukryl si to Božie v nás
pred slovom do seba /do neba/
Pretože to NEŽNOKRÁSNE - BOŽIE
sa nedá vy(s)povedať
Iba počúvať ako Božie slovo
V KAŽDODENNEJ NEDELI

Veronika Hoffmannová

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,40 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alozj.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Marek Sabol, Dominik Ku-
čera, Elena Blašková, Elena Cagaňová,
Anna Gálová, Štefan Kollár, Mária
Melicherčíková, Dagmara Pavlove,
Mária Pytlová, Mária Suríková,
Katarína Šimkovičová, Eva Trepáčová

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01,
web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1,3 - archív redakcie
str. 2 - Dagmara Pavlove
str. 27 - Mária Suríková
str. 34 - Silvia Kobelová
str. 35 - Štefan Kollár
str. 36 - Mária Melicherčíková

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Polnočná svätá omša 24. decembra 2019 a Narodenie Pána 25. decembra 2019
v Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi

Svätá omša za mesto Prievidza a požehnanie mestského úradu, 6. januára 2020

